

1970 மார்ச் 31]

இணைப்பு II.

[482-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

(கோரிக்கை எண் 16-வேளாண்மை-கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.)

முன்னுரை.

1969-70-ம் ஆண்டில் அரசால் நிறைவேற்றப்பட்ட முக்கியமான வேளாண்மைப் பணித்திட்டங்களில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் பற்றிப் பின்வரும் பத்திகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் எடுத்துக் கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ள புதிய திட்டங்கள்பற்றிய முக்கியக் கூறுகள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சென்ற ஆண்டு, காலஞ்சென்ற திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் வேளாண்மைத் துறைக் கோரிக்கைகளை அவையின் முன் வைத்தார். தமது நைந்த உடல் நிலையையும் பொருட்படுத்தாது இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை அவையின் முன் வைக்க அவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நினைவு கூர்வர் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. கோவிந்தசாமி அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லாதது நம் அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தருவதாகும்.

கால நிலைமைகள்.

அடுத்தடுத்து இரண்டு ஆண்டுகளாக நமது மாநிலம் தொடர்ந்து கடும் வறட்சியால் பீடிக்கப்பெற்றது. நமது மாநிலத்தில் இயல்பான மழையளவு 926 மி.மீட்டர் என்றிருக்க, 1968-ல் 742 மி.மீட்டர் மழையே பெய்தது. எனவே, பெருமளவு பதிகளில் பயிர் செய்யப்படவில்லை. பயிர் செய்ய எடுத்துக்கொண்ட பல இடங்களில் கூட, பயிர்கள் சாலியாகி விட்டன. 1969-70-லும் தென் மேற்குப் பருவ மழை போதுமானதாயில்லை. 1969-70-ல் இயல்பான மழையளவு 307 மி.மீட்டராக இருக்க, 1969-70-ல் பெய்த மழையின் மொத்த அளவு 237 மி.மீட்டர்தான் எனவே, ஓரளவு அவ நம்பிக்கையுடன்தான் அரசு, வேளாண்மைத் துறையில் இந்த ஆண்டுக்கான தனது வேளாண்மைத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் தொடங்கியது. எனினும் மேற்குக் கடற்கரையில் தென்மேற்கு பருவ மழை ஓரளவு நன்றாகப் பெய்த காரணத்தால், மேட்டூர், பரம்பிக்குளம்-ஆபிராறு போன்ற மாநிலப் பெரும் பாசனத்திட்டங்களிலிருந்து நீர் திறந்துவிடுவதற்குச் சிறிது தாமதம் ஏற்பட்ட போதிலும், அவை வெகுவாகப் பாதிக்கப்படவில்லை. வட கிழக்குப் பருவ மழை அதிகரித்துவசமாக, அக்டோபர் திங்களிலிலேயே ஆரம்பித்து விட்டது. விரும்பத்தக்க அளவு இடைவெளி விட்டு இரண்டு முறை மழை பெய்தது. பல மாவட்டங்களிலும் சராசரிக்கு மேலான மழையும், கடற்கரைப் பகுதி மாவட்டங்களில் இதற்கு ஒப்பிடுகையில் அதிக அளவு மழையும் பெய்துள்ளது. வட கிழக்குப் பருவ மழையின்போது இயல்பான மழையளவு 449.7 மி.மீட்டராக இருக்க, பெய்த மழையின் மொத்த அளவு 610.7 மி.மீட்டராக இருந்தது.

உற்பத்தியின் அளவு.

1969-70-ம் ஆண்டில் எல்லா உணவு தானிய உற்பத்தியின் அளவு 63 லட்சம் டன்களாக இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது 1968-69-ம் ஆண்டுடன் முடிவடைந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சராசரி உற்பத்தி அளவான 54.45 லட்சம் டன்னையும் 1968-69-ம் ஆண்டு உற்பத்தியான 53.53 லட்சம் டன்னையும் விட கணிசமான அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது.

[1970 மார்ச் 31]

பிற உணவு தானியங்களைக் காட்டிலும், 1969-70-ல் நெல் உற்பத்தி மிகவும் அதிகரித்துள்ளது. அரிசியைப் பொறுத்தவரையில் 1968-69-ம் ஆண்டுடன் முடிவடைந்த மூன்று ஆண்டுகளில் சராசரி உற்பத்தி 38.75 லட்சம் டன்னாகவும், 1968-69-ல் உற்பத்தியின் அளவு 36.59 லட்சம் டன்னாகவும் இருக்க, 1969-70-ல் உற்பத்தி 45.32 லட்சம் டன்னாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இந்த சாதனைகள் ஊக்கமளித்ததால், 1970-71-ற்கான திட்டக் குறிக்கோள் அளவுகள் கீழ்க்கண்டவாறு துறையால் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன:—

(டன் லட்சத்தின்.)

அரிசி	49.00
ஏனைய தானியங்களும், சிறு தானியங்களும்	16.50
பருப்பு வகைகள்	1.50
மொத்தம்	67.00

மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்கள்.

1969-70-ம் ஆண்டின் பிந்திய அரை ஆண்டில் பருவ மழை சாதகமாக இருந்ததனால் மட்டுமல்லாமல், மிகு பயன் தரும் தானிய ரகத் திட்டத்தின் கீழ் வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக் கொண்ட மும்முர விழிவாக்க முயற்சிகளாலும் மேற்படி ஆண்டில், வேளாண்மை உற்பத்தியில் முன்னேற்றங்களை முடிந்தது. 1966-67-ல் சிறு அளவான 5.27 லட்சம் ஏக்கர் என்பதிலிருந்து தொடங்கி (4.75 லட்சம் ஏக்கர்களில் நெல்லும், 0.52 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்), 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 17-10 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் (15.69 லட்சம் ஏக்கரில் நெல்லும், 1.41 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்) இத்திட்டத்தின்கீழ் பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான ஆர்வம் மிக்க குறிக்கோள் அளவு 24.75 லட்சம் ஏக்கர் நிலமாக (23 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் நெல்லும், 1.75 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்களும்) வரையறுக்கப்பட்டது. இந்தக் குறிக்கோள் அளவு முழுவதையும் எய்தியதோடல்லாமல் அது விஞ்சப்படும் விட்டது என்பது மன நிறைவு அளிக்கிறது. 1969-70-ம் ஆண்டில் (28—2—1970 அன்றுள்ளபடி) இத்திட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட நிலத்தின் பரப்பளவு 27.11 லட்சம் ஏக்கராகும். முந்திய ஆண்டின் பரப்பளவைக் காட்டிலும் 59 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது.

நெல்லைப் பொறுத்தவரையில் 1969-70-ம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின் கீழ் கிடைத்த மகத்தான பலன்களினால் உந்தப்பட்டு, 1970-71-ம் ஆண்டில் 37.5 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் (மாநிலத்தில் நெல் பயிரிற் ற மொத்தப் பரப்பளவில் பாதிக்கு மேல்) மிகு பயன் தரும் நெல் ரகத்தைப் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தற்காலிக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி, மிகுபயன்தரும் நெல் ரகங்களைப் பயிரிடுவதற்காக திட்டமிடப்பட்ட பரப்பளவு 1970-71-ம் ஆண்டில் 26 லட்சம் ஏக்கரும், 1973-74-ல் 33.50 லட்சம் ஏக்கரும் தான் என்பதை நினைவு கூறும்போது இந்த முயற்சி எவ்வளவு மகத்தானது என்பது புலனாகும். 1970-71-ம் ஆண்டில் 2.50 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் சிறு தானியங்கள் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இது நான்காவது திட்டத்தில் 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவாகும். 1970-71-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் தொடர்ந்து வான் வனம் சரக்குமென்றும், இந்தக் குறிக்கோள் அளவுகளை எய்துவதற்கு உழவர்கள் தொடர்ந்து தங்கள் முழு ஒத்துழைப்பையும் நல்குவர் என்றும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

1970 மார்ச் 31]

1969-70-ம் ஆண்டில் மிகு பயன்தரும் தானியங்கள் திட்டத்தின்கீழ் துறை மேற்கொண்டுள்ள நவரைப்பருவம் குறித்த விரைவுத் திட்டத்தை இங்கே சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். நவரை, சுவர்ணவாரி பருவக்காலங்களில் முழு பயன்தரும் நெல் ரகத்தைக் குறிப்பாக, ஐ. ஆர். 8-ஐ பயிர் செய்வதற்காக நவம்பர் கடைசியில் இந்த விரைவுத்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஜனவரி இறுதியில் ஆளுநர் அவர்கள் இப் பேரவையில் ஆற்றிய உரையில், இத்திட்டத்தின் கீழ், மாநிலத்தின் பல பகுதிகளில் இந்தப் புதுவகை ஐ. ஆர். 8 நெல் பயிர் செய்யப்படுமென்றும், இந்த நெல் ரகத்தைப் பயிரிடப்படுவது விரிவாகப் பரவும் என்றும் அரசு எதிர்பார்க்கிறது எனவும் குறிப்பிட்டார்; எதிர்பார்க்கத்தகுமையில் பலன் கிட்டியுள்ளது. செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களிலும் இந்த ஐ. ஆர். 8 நெல்லை பயிர் செய்வதற்கு முடிவு செய்யப்பட்ட 3.5 லட்சம் ஏக்கர் குறிக்கோளளவுக்கு எதிராக, 7-3-1970 அன்று வரை 5.26 லட்சம் ஏக்கரில் இந்த நெல் வகை பயிரிடப்பட்டது. இதற்குக் கூடுதலாக, மற்ற மாவட்டங்களிலும் 1970 ஜனவரி வரை, 1.69 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் இந்த ஐ. ஆர். 8 நெல்லை பயிர் செய்யப் பட்டது மிகுபயன்தரும் பிற நெல்வகைகளான ADT. 27, O.O 29, ஐ. ஆர். 5 ஆகிய நெல் வகைகளும் இம் மாநிலத்தில் 2.05 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் இப் பருவத்தின் போது பயிர் செய்யப்பட்டன. ஐ. ஆர். 8 விளைச்சல் வளமிக்க நெல் வகையாகும். மிகக்குறைத்து மதிப்பிட்டாலும், இம்மாநிலத்தில் ஏனைய மிகு பயன்தரும் நெல் ரகங்களைக் காட்டிலும் இந்த ரக நெல் மூலம் கிடைக்கும் கூடுதலான விளைச்சல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு அரிசி அளவில் 500 கிலோ கிராமாகும். எனவே, நவரை பருவத்தின் போது 6.95 லட்சம் ஏக்கரில் ஐ. ஆர். 8 பயிரிடுவதன் மூலம் நடப்பாண்டில் தோராயமாக 3.47 லட்சம் டன் கூடுதலாக அரிசி உற்பத்திக் கிட்டுமென எதிர்பார்க்கலாம்.

செங்கற்பட்டு, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் ஐ. ஆர். 8 நெல் ரகத்தைப் பயிரிடும் உழவர்களுக்குத் தொகுப்பு உரவிலையில் பொதுச் சலுகை அளிப்பதற்குக் கூடுதலாக இது பற்றி பிரிதோர் இடத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது—வேறு சில சலுகைகளையும் அரசு வழங்குகின்றது. மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற தென் மாவட்டங்களிலிருந்து பெறப்படும் விதைகளை எடுத்துச் செல்வதற்கான செலவை அரசு ஏற்கிறது. மேலும், பயிர் விளைச்சலுக்குத் தேவையான பிறவற்றை வாங்குவோரின் வீட்டுக்குக் கொண்டு சேர்ப்பிக்கும் செலவில் ஒரு பகுதியையும் அரசு ஏற்கிறது. கடன் வசதிகளைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் உழவர்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்கென இம்மாநிலத்தின் முழுமூர் எருவிடும் திட்ட ஒதுக்கீடாகிய ரூ. 3 கோடி என்பது ரூ. 6.26 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இத் திட்டத்தில் பங்குகொள்ளும் உழவர்களுக்கு உற்பத்திக் கடன் வழங்குமாறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் ஒரு சில வாணிக வங்கிகளும் தூண்டப்பட்டன.

பல் பயிர் முறைத்திட்டம்.

மிகு பயன்தரும் தானியங்கள் திட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக, முக்கியத் துவம் வாய்ந்தது பல் பயிர் முறைத் திட்டமாகும். வழக்கமாகப் பயிரிடப்படும் பயிர்களுக்குப் பதிலாகக் குறுகியகாலப் பயிர்களைப் பயிரிடும் முறையைப் புகுத்தவதும் நிரந்தரமான நீர்ப்பாசன வசதிகள் உள்ள பகுதிகளில் ஒரு போக விளைச்சலை இருபோக விளைச்சலாக்குவதும், இருபோக விளைச்சல் உள்ள பகுதிகளில் முப்போக விளைச்சலை ஏற்படுத்துவதும் இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் தென் மேற்குப் பருவமழை தவறிய காரணத்தால் இந்த திட்டம் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பல பகுதிகளில் முதல் போகம் பயிரிட முடியாமல் போனது. ஆகையால், இத்திட்டத்தின் கீழ் முடிவு செய்யப்பட்ட ஆண்டுவாரியான குறிக்கோள் அளவுகளும் கிட்டிய சாதனைகளும் 1969, அக்டோபரில் சிறப்பாக ஆய்வு செய்யப்பட்டன. குறிக்கோள் அளவுகள் மாற்றி முடிவு செய்யப்பட்டன. அவற்றை அடைவதற்குச் சிறப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. மருப்பு வகையை இத்திட்டத்தின் கீழ்

[1970 மார்ச் 31]

சேர்த்துக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல் என், ரொக்கப்பயிர்கள் இவற்றையும் இத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டது மற்றொரு முக்கிய மாறுதல் ஆகும். 1967-68-ம் ஆண்டில் 2.15 லட்சம் ஏக்கராவும், 1968-69-ம் ஆண்டில் 5.53 லட்சம் ஏக்கர்களாகவும் சாதனைக் கிட்டியிருக்கையில் 1969-70-ம் ஆண்டில், 1970, ஜனவரித் திங்கள் வரை 5.23 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான குறிக்கோள் அளவு 12 லட்சம் ஏக்கர்களாகும்.

மாவட்ட மும்முர வேளாண்மைத் திட்டமும் பகுதி மும்முர வேளாண்மைத் திட்டமும், இந்திய-ஜெர்மனி, நீலகிரி மேம்பாட்டுப் பணித்திட்டமும்.

மாவட்ட மும்முர வேளாண்மைத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் நாட்டில் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைச் செய்துவரும் ஐந்து மாவட்டங்களில் தஞ்சை மாவட்டமும் ஒன்றாகும். உணவு தானிய உற்பத்தியில் தொடர்ந்து முன்னேற்றத்தைக் காட்டி வருகிறது. இருபோகப் பயிர் முறை செயலுக்கு வருவதற்குமுன்பு 1966-67-ல் மொத்தம் பயிர் செய்யப்பட்டு வந்த பரப்பளவு 14.70 லட்சம் ஏக்கர்களாக இருந்தது. இந்த அளவு 1969-70-ல் 16.65 லட்சம் ஏக்கர்களாக உயர்ந்தது. இந்த மாவட்டத்தில் மொத்த அரிசி உற்பத்தி 1966-67-ல் 8.72 லட்சம் டன்களிலிருந்து 1969-70-ல் 12.044 லட்சம் டன்களாக உயர்ந்தது. இந்த உற்பத்தி அதிகரிப்புக்கு முக்கிய காரணம் ADT. 27, IR. 8, IR. 5 ஆகிய நெல் ரகங்களைப் பயிர் செய்ததேயாகும். 1969-70-ஆம் ஆண்டில் குறைவாகப் பயிர் நல்ல விளைச்சலைத் தந்தது. கயலாம்பு பகுதி முழுவதிலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 100 கிலோ வீதம் உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது. 1970-71-ம் ஆண்டில், கும்பகோணத்தில் டிராக்டர் பழுது பாரிக்கும் நிலையம் ஒன்றையும், தஞ்சாவூரில் பயிர் பாதுகாப்புப் பிரிவு ஒன்றையும், பயிர் பாதுகாப்பு ஆய்வுக்கூடம் ஒன்றையும் அமைக்க திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

தற்போது செங்கற்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டுவரும் பகுதி மும்முர வேளாண்மைத் திட்டம், 1970-71-ஆம் ஆண்டில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கும் நீட்டிக்கப்படும்.

ஜெர்மன் கூட்டாட்சிக் குடியரசின் தொழில் நுட்ப உதவியுடனும் நிதி உதவியுடனும் 1967-ம் ஆண்டில் இந்திய-ஜெர்மனி நீலகிரி மேம்பாட்டுத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டது. நீலகிரி மாவட்டத்தில் வேளாண்மை உற்பத்தியை விரைவாகப் பெருக்குவதற்கும் நீலகிரியில் உள்ள உழவர்களின் பொருளாதார நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்கும் வேண்டிய பணிகளை இது தொடர்ந்து நிறைவேற்றி வருகிறது. இத்திட்டத்தின் நிர்வாகம் கோதுமை குறித்தும் உருளைக்கிழங்கு குறித்தும் குறிப்பாக, உருளைக் கிழங்கு கருகல் நோய், பொன்னிறப் புழுநோய் ஆகியவற்றை தடுப்பது குறித்தும், பயனுள்ள விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியையும் பெருமளவில் நேரிடச் சோதனைகளையும் நடத்தி ஊக்கமளிக்கத்தக்க விளைவுகளைப் பெற்றுள்ளனர். பார்லி, ஸ்டராபெரி, காய்கறிகள், கால்நடைத் தீவனம் ஆகியவைக் குறித்து நடத்திய பரிசோதனைகள் நல்ல முடிவுகளை அளித்துள்ளன. இத்திட்ட நிர்வாகத்தின் தங்காளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ள முனைப்பு முறைகளையும் உழவர்கள் நிலங்களுக்கு நீட்டிக்க முயற்சி மேற்கொண்டுள்ளனர்.

புன்செய் நிலப்பயிர் விளைச்சல்.

மாநிலத்தில் பயிர் செய்யப்பட்ட 160 லட்சம் ஏக்கர் மொத்தப் பரப்பளவில் 100 லட்சம் ஏக்கர்கள் புன்செய் நிலங்களாகும். (எந்தப் பாசனமும் இல்லாதவை) வேளாண்மைத் தொழிலுக்கேற்ற கால நிலைமைகளின் அடிப்படையில் வழக்கமாக வகைப்படுத்தப்பட்டதற்கேற்ப கடற்கரைப் பகுதியான தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களிலுள்ள புன்செய் நிலங்களைத் தவிர, தமிழ்நாட்டில் உள்ள மற்ற புன்செய் நிலங்கள் 50-லிருந்து 100 சென்டிமீட்டர் வரை குறைந்த அளவு மழை பெய்யும் வறண்ட நிலப்பிரிவுகளின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பகுதிகளில்

1970 மார்ச் 31]

சொந்தமாக நிலம் வைத்திருக்கும் உழவர்களில் பெரும்பான்மையோர் ஏழைகளாகவும் சிறு அளவு நிலம் வைத்திருப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். மாநிலத்தில் பயிரிடப்படும் மொத்த நிலப்பரப்பில் 60 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டு புன்செய் நிலங்களாக இருப்பதாலும், பெரும்பான்மையான உழவர்கள் இந்த நிலங்களையே நம்பி இருப்பதாலும் இந்த பகுதிகளில் உற்பத்தித், திறனை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய உடனடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமென வேளாண்மைத் துறை கருதுகிறது.

வறட்சி வட்டாரங்களில் புரட்சிகரமான பயிர் முறையை ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய முக்கியத் தேவையை மத்திய அரசும் உணர்ந்து விட்டது. ஏழு மாநிலங்களில் உள்ள குறைந்த அளவு எழை பொழியும் மாவட்டங்களில் சிறப்புத் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று மத்திய அரசு அறிவித்தது. இதில் தமிழ்நாடு மாநிலமும் ஒன்றாகும்.

புன்செய் நிலப் பயிரிடும் முறை இம் மாநிலத்திற்குப் புதிது அல்ல. மண்வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுவதன் மூலமும் மண்ணிலுள்ள ஈரம் ஆவியாய் போய்விடாமல் காக்கும் பொருட்டு மழைநீர் மண்ணில் நன்றாக இறங்க வகை செய்வதன் மூலமும் புன்செய் நிலங்களில் பயிர் செய்தலை மேம்படுத்த இடம் உண்டு. மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை இதுவரை 6 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் துறை செயலுக்குக் கொண்டு வந்துள்ளது. வேர்க்கட்டை, பருத்தி போன்ற புன்செய் நிலப் பயிர்களுக்காக 6.25 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுக்குப் பெருந்தும் வகையில் முனைப்புத் திட்டத் துறை புகுத்தியுள்ளது.

ஆனால் இந்த நடவடிக்கைகள், வேளாண்மை மேம்பாட்டில் மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் ஆலோசிக்கப்படுகின்றன. எனவே, 1970-71-ம் ஆண்டில் மிகு பயன் தருவதும் வறட்சியையும் பயிர் நோயையும் தாங்குவதுமான HB.3 கம்புப் பயிரை திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் 1.50 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வறண்ட பகுதிகளில் உள்ள உழவர்களுக்கு வேளாண்மைத் தேவைகளை வழங்குவதில் சில சலுகைகள் வழங்குவது குறித்து அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

சிறிய அளவு நிலக் கிராமங்களுக்கான திட்டம்.

மூன்று திட்டக்கால அளவுகளில் வேளாண்மைக்கென கணிசமான முதலீடுகள் செய்திருந்தபோதிலும், சிறிய அளவில் நிலம் வைத்துள்ள உழவர்களது நலனுக்காக குறிப்பிட்ட எந்தத் திட்டமும் இதுவரை செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதைத் திட்ட ஆணைக்குழு உணர்ந்துள்ளது. எனவே திட்ட ஆணைக்குழு நான்காவது திட்ட வரைவில் சிறு அளவு நிலம் வைத்துள்ள உழவர்களின் நலனுக்காக, நாடு முழுவதற்கும் ஐந்தாண்டுக் கால அளவுக்கு ரூ. 30 கோடி தற்காலிக நிதி ஒதுக்கீட்டான ஒரு திட்டத்தைச் சேர்த்துள்ளது. இது மத்திய அரசு பணித்திட்டங்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மாநிலத் திட்டவரம்புக்கு மேற்பட்டு மத்திய அரசிடமிருந்து முழு நிதி உதவி இதற்குக்கிடும். நாடு முழுவதும் சுமார் 20 மாவட்டங்களில் முன்னோடி அடிப்பையில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு மாவட்டம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் ஏற்புடைய உழவர்களைக் கண்டறிந்து, அவர்களுக்கு உரிய சமயத்தில் உதவி செய்து தன்னிறைவு கொள்ளச் செய்வதை இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தை தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் செயல்படுத்துவதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 5 ஏக்கர் புன்செய் நிலம், 2½ ஏக்கர் நன்செய் நிலம் என்ற அளவிற்குள்ள நிலம் உடைய உழவர்கள் இத்திட்டத்தின்கீழ் சிறு உழவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள். இத்திட்டத்தின் விவரங்கள் இறுதி உருப்பெற்று வருகின்றன.

[1970 மார்ச் 31]

மிகக் குறைந்த அளவு நிலங்களை உடைய குறு நிலக்கிழார்களுக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் உரிய திட்டம்.

சிறு குடியானவர்களின் மேம்பாட்டிற்காக நிறைவேற்றத் திட்டமிடப் பட்டுள்ள திட்டத்தைத் தவிர, மிகக் குறைந்த நிலங்களை உடைய குறு நிலக்கிழார்களுக்கும், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் திட்டப்பணிகள் பலவற்றை மேற்கொள்வது அவசியம் எனத் திட்ட ஆணைக்குழு கருதியது. இப்பணித்திட்டம் எந்த அளவில் இருக்க வேண்டும் என்பதையும், அவற்றிற்கு எந்த அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படவேண்டும் என்பதையும் ஆணைக்குழு இன்னும் முடிவு செய்யவில்லை. ஆயினும், ஒரு ஹெக்டர் பரப்பளவிற்கும் குறைவாக உள்ள நிலம் வைத்துள்ள குறு நிலக்கிழார்களுக்கும் தமது வருமானத் திற்கு வேளாண்மையையே பரிதும் நம்பியிருக்கும் பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் வகையில் இப்பணித்திட்டங்கள் அமையும். மிகக் குறைந்த அளவு நிலங்களையுடைய குறுநிலக்கிழார்களுக்கும், பண்ணைத் தொழிலாளர்களுக்கும் பயனளிக்கக் கூடிய கோழி வளர்ப்பு அல்லது பால் பண்ணை போன்ற வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளை இத்திட்டத்தின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படும். இப்பணித் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக அந்தந்த மாநிலத்தில் தகுந்த இடத்தைக் கண்டறிந்து அது குறித்து புள்ளி விவரங்களை சேகரித்து இந்திய அரசுக்கு அனுப்பும்படி இந்திய அரசு மாநில அரசுகளைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது. அப்பணித் திட்டங்களுக்கு நாள்பட்டவது திட்டத்தின் மத்திய அரசுத் துறையின் கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்குவதே இதன் நோக்கமாகும். இம்மாதிலத்துக்குகந்த பணித் திட்டம் ஒன்றை வருவாய்த் துறை வாரியத்தையும் (உணவு உற்பத்தி) புள்ளி விவரத்துறை இயக்குநரையும் கலந்து மாநில அரசு வகுத்துவருகிறது.

வணிகப் பயிர்கள்

கரும்பு.

தமிழ் நாட்டில் தலையாய வணிகப் பயிரான கரும்பு 1967-68, 1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் பயிரிடப்பட்ட பரப்பளவு, அதன் உற்பத்தி அளவு குறித்த விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

ஆண்டு.	கரும்பு பயிரிடப்படும் கரும்பு உற்பத்தி பரப்பு அளவு.	
	(லட்சம் ஏக்கரில்.)	(லட்சம் டன்களில்.)
1967-68	2.35	75.59
1968-69	2.50	89.60

கரும்பு விலை அதிகரித்ததும் கரும்பு பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் மும்முரசு சாகுபடி முறைகளை மேற்கொண்டதும் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் கரும்பு உற்பத்தி அதிகரித்ததற்குக் காரணமாகும். நடப்பாண்டிலும் கரும்பு அதே அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 91.10 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்படவேண்டுமென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள குறிக்கோள் அளவு விஞ்சப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1970-71-ம் ஆண்டில் 94.60 லட்சம் டன் கரும்பு உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

தற்போது இம் மாநிலத்தில் 39 வளர்ச்சி நிலையங்களும், 8 மும்முரசு சாகுபடிப் பிரிவுகளும், முன்னேடிக் கட்டில் விளக்க நிலையம் ஒன்றும் செயல்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்டும் 8 புதிய வளர்ச்சி நிலையங்களைத் தொடங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மும்முரசு சாகுபடித் திட்டத்தை மேற்கொள்வதன் மூலம் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு உற்பத்தியாகும் அளவை அதிகரிப்பதே இந்த நடவடிக்கைகளின் தலையாய

1970 மார்ச் 31]

நோக்கமாகும். கரும்பு வேரைத் துளைத்துப் பாதிக்கக்கூடிய பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக 1970-71-ல் ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் ஆறினதைத் தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பயிரிடப்படும் கரும்பை விரைந்து ஆலைகளுக்கு எடுத்துச் செல்வதற்கான வசதிகளைச் சீராக்கும் நோக்குடன் சாலைகள் அமைக்கும் பணித்திட்டத்திற்குத் தொடர்ந்து சிறப்பிடம் அளிக்கப்படுவதற்கு. நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 28 லட்சம் செலவில் 8 புதிய சாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் சாலைகள் அமைப்பதற்காக ரூ. 36.51 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப் பட்டுள்ளது.

எண்ணெய் வித்துக்கள்—வேர்க்கடலை.

எண்ணெய் வித்துக்களில், வேர்க்கடலை முக்கியமானதாகும். இம் மாநிலத்தில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிடப்படும் பரப்பளவில் 95 சத வீதத்திற்கு மேல் நிலக்கடலை பயிரிடப்படுகிறது. கடந்த இரண்டாண்டு களாகத் தொடர்ந்து வான் பொய்த்ததன் காரணமாக ஏற்பட்ட வறட்சி இப்பயிரைப் பாதித்தது. 1967-68-ல் 9.21 லட்சம் மெட்ரிக் டன் அளவுகூட நிலக்கடலை பயிராவிட்டே, அதே போல 1968-69-ல் இப் பயிர் 8.72 லட்சம் மெட்ரிக் டன் தான் பயிரிடப்பட்டது. இந்த அளவு சாதாரண அளவைவிட மிகக் குறைந்ததாகும். 1969-70-ல் 23.98 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் எண்ணெய் வித்துக்கள் பயிரிடப்படும் என்றும் 9.60 லட்சம் மெட்ரிக் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியாகும் என்றும் மதிப்பிடப்படுகிறது. 1970-71-ல் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியை 13 லட்சம் டன்களாக அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தியை அதவும் குறிப்பாக நிலக்கடலை யின் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான தேவையை உணர்ந்து, இம் மாநிலத்தில் கோயம்புத்தூர், தென் ஆர்க்காடு, மதுரை, திருச்சி மாவட்டங் களில் 1968-69-ல் 2.10 லட்சம் ஏக்கருக்கும் மேற்பட்ட பரப்பளவில் முனைப்புத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. இத்திட்டங்கள் 1969-70-ல் 2.33 லட்சம் ஏக்கரில் நட்டிக்கப்பட்டன. 1970-71-ல் 2.66 லட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேற்பட்ட பரப்பளவில் இத்திட்டங்களைச் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நிலக்கடலையை ஏற்றுமதிக்காகவே உற்பத்தி செய்யும் பணித்திட்டம் ஒன்று 1967-68-ஆம் ஆண்டில் வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டது. 1970-71-ல் திட்டத்தை 4.24 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் செயல்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின் கீழ் குறுகிய காலக் கடன் வழவில் நிலக்கடலை பயிரிடு வேருக்கு நிதி உதவி வழங்கப்படுகின்றது. தரமான விதைகள் பயிரிடுவோருக்கு வழங்கப்படுவதே இப் பணித்திட்டத்தின் முக்கியமான கூறாகும். இக்காரியத்திற்காக தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மூல விதைகள் உற்பத்திக்காக 700 ஏக்கர் கொண்ட மண்டலப் பண்ணைகள் நடத்தப்படுகின்றன. தரமான விதைகளுக்கான தேவை நாளுக்கு நாள் பெருகிவருகிறது. பெருகிவரும் இத்தேவையை நிறைவு செய்ய 1970-71-ஆம் ஆண்டில் தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக 300 ஏக்கர் பரப்பளவில் மூல விதைப்பண்ணையொன்றை அமைக்கவும் விதைகளை மேற்கொண்டும் 400 ஏக்கர் பரப்பளவில் மேற்கொண்டும் ஒரு மண்டலப் பண்ணையை அமைக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஆமணக்கு.

என்.பி.ஹெச். 1 எனப்படும் புதிய வகைக் கலப்பிய ஆமணக்கு விதை ஒன்று அண்மையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகுபயன் தரும் இவ்விதை தற்போது பயனிலுள்ள விதை வகையைவிட ஒரு திங்களுக்கு முன்பே பயனளிக்கத்தக்கதாகும். இவ்வகை ஆமணக்கு விதையை உழவர்கள் பரவலாகப் பயிரிட ஊக்கம் அளிக்கும் பொருட்டு விதைகளை இலவசமாக வழங்குவதற்காக 1970-ல் ரூ. 19,000 செலவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட, கப்புல விளக்க மத்திய அரசுத் திட்டம் 1970-71-ம் ஆண்டிலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

[1970 மார்ச் 31]

தென்னை.

ரொக்கமும் எண்ணெயும் அளிக்கக்கூடிய மற்றொரு முக்கியப் பீர் தென்னை ஆகும். இம்மாநிலத்தில் 1.30 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னை பயிரிடப்படுகிறது. தென்னை வளர்ப்புப் பரப்பளவை இருவழிகளில் அதிகரிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

1. தென்னந் தோப்புகளின் பரப்பை அதிகரித்தல்.
2. மும்முர வளர்ப்பு முறைகளை மேற்கொள்ளுதல்.

இம்முயற்சிகளின் காரணமாக 1968-69-ல் 1,716 ஏக்கர் பரப்பில் கூடுதலாகத் தென்னை வளர்க்கப்பட்டது. 1969-70-ல் இதுவரையில் ஏறத்தாழ 703 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை வளர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ல் மேற்கொண்டும் 2,000 ஏக்கர் பரப்பில் தென்னை பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது:—

தென்னை வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மற்றொரு முக்கியமான பணித்திட்டம் பெருமளவில் தென்னங்கன்றுகளை வளர்த்து வழங்குவதாகும். இக் காரியத்திற்காக இம்மாநிலம் முழுவதிலும் தென்னந்தோப்புகள் அதிக அளவில் இருந்துவரும் பகுதிகளில் தென்னம்பிள்ளைகள் வளர்ப்பிடங்கள் 18 ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உழவர்களுக்கு தென்னம்பிள்ளைகள் எளிதில் கிடைக்க வகைசெய்வதே இதன் நோக்கமாகும். இந்த வளர்ப்பிடங்கள் 1968-69-ல் 6.55 லட்சம் தென்னங்கன்றுகளை வழங்கின. 1969-70-ல் 4.47 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 7.12 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக மேற்கொண்டும் தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்பிடம் ஒன்றை சைதையில் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

அடுத்ததே அமைந்துள்ள 1,000 ஏக்கர் கொண்ட தென்னந் தோப்புகள் கொண்ட முனைப்பு உற்பத்திப் பிரிவுகள் ஆறும் இந்த ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்பட்டன. 1964-65-ஆம் ஆண்டில் அதிராம்பட்டினத்தில் தொடங்கப்பட்ட முனைப்பு உற்பத்திப் பிரிவு முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்ட பிரிவாகும். சாதாரணமாகக் கிடைக்கும் அளவைவிட மரம் ஒன்றுக்கு 30 முதல் 50 சதவீதம் வரை அதிகரித்த உற்பத்தி இப்பிரிவில் இருந்து கிடைத்துள்ளது. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடற்கரையோரமாக தரிசாகக் கிடக்கும் நிலங்களில் இயன்ற வரையில் அதிக அளவு தென்னந் தோப்புகளை வளர்க்கும் நோக்குடன் நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கும், அந்நிய நாடுகளிலிருந்து திரும்பிவரும் அகதிகளுக்கும், குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5 ஏக்கர் பரப்பளவை ஒதுக்க வகை செய்யும் திட்டம் தொடர்ந்து செயலில் இருந்து வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ் 1968-69-ஆம் ஆண்டில் 315.75 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னந் தோப்புகள் புதிதாக வளர்க்கப்பட்டன. 1969-70-ல் இதுவரையில் 437 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னந்தோப்புகள் வளர்க்கப்பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் 100 குடும்பங்களைக் குடியேற்றுவதற்காக மேற்கொண்டும் 1,200 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னந்தோப்பு வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. குட்டைவதைத் தென்னமரங்களையும் நெட்டை வகைத் தென்னை மரங்களையும் கலப்பினம் செய்யும் வகையில் கலப்பினத் தென்னை வகைகளை உற்பத்தி செய்வது, தென்னை வளர்ச்சிப் பணியில் புதியதொரு கூறாகும். மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் இத்திட்டம் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வேப்பங் குளத்தில் உள்ள தென்னை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. ஆண்டொன்றுக்கு 5,000 தென்னம்பிள்ளைகள் வளர்க்கப்படவேண்டும் என்ற குறிக்கோள் அளவுடன் இத்திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. கலப்பினத் தென்னம்பிள்ளைகள் தயாரிக்கும் பணி நடந்து வருகிறது. நெடிய குட்டை வகைகளைக் கலப்பு செய்து, இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் கலப்பினத் தென்னம்பிள்ளைகள் இரண்டு நன்மைகளை அளிப்பவையாக உள்ளன. அதாவது நட மூன்றாவது ஆண்டிலேயே காய்க்கத் தொடங்கும் தன்மையுள்ளவை இந்த வகைகள். சாதாரண வகைகளைவிட இவ்வகை அதிக அளவு பயன் தரக்கூடியவையாகும்.

1970 மார்ச் 31]

பருத்தி.

மாண்புமிகு வித்துக்களுக்கு அடுத்தாற்போல் பருத்தி இம் மாநிலத்தின் முக்கிய ரொக்கக்கயிராகும். 1967-68-இல் 8.79 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்தி பயிரிடப்பட்டது. 1967-68, 1968-69-ஆம் ஆண்டுகளில் பருத்தி பயிரிடப்படும் மாவட்டங்களாகிய கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் நிலவியிருந்த கடும் வறட்சிகாரணமாக பருத்தி உற்பத்தி கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பருத்தி பயிரிடப்படும் பரப்பளவும் பருத்தி உற்பத்தி அளவும், இயல்பான நிலையைவிட மிகவும் குறைந்துவிட்டது. 1968-69-ஆம் ஆண்டில் பருத்தி பயிரிடப்படும் பரப்பளவு, 6.20 லட்சம் ஏக்கர்வாக மேற்கொண்டும் குறைந்தது. உற்பத்தி அளவும் 2.56 லட்சம் பேல்களாகக் குறைந்தது. ஆயினும் நடப்பு ஆண்டில் வான் வழங்கியதன் பலனாக, குறிப்பாக மாரிக்காலத்துப் பருத்தி பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் பருத்தி உற்பத்தி அளவு, கணிசமாக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. தரத்திலும் உற்பத்தி வளத்திலும் சிறந்த புதிய வகைப் பருத்தியாகிய M. C. U. 5. என்ற வகை, பருத்தி வளர்ச்சிப் பணிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கியமான பணியாகும்.

முனைப்புப் பயிர் முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம், பருத்தி உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70-ஆம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூர், திருச்சி, மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் மொத்தம் 2.15 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட பரப்பளவில் பருத்திச் சாகுபடி முனைப்புத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. உலர்ந்த பருத்திச் சாகுபடியை மும்முரமாக்குவதற்காக, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புதியதொரு பிரிவு தொடங்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் முனைப்புத் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் செயல்படுத்தவும், பாம்பிக்குளம்-ஆழிபாறு திட்டத்தில் 30,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பருத்திச் சாகுபடி முனைப்புத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சாதாரண சாகுபடித் திட்டங்களைவிட முனைப்பு உற்பத்தி பிரிவுகளில் அதிக அளவு உற்பத்தி, அதாவது 80 முதல் 100 சதவீதம் அதிக அளவு உற்பத்தி கிடைப்பது ஊக்கமளிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

புகையில்.

தமிழ் நாட்டில் 44,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் புகை பயிரிடப்படுகிறது. பதப்படுத்திய இலையின் உற்பத்தி 22,500 டன்களாகும். புகையிலை உற்பத்தி வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. புகையிலை மாக வாசனைப் புகைபிலையும் அதிலும் குறிப்பாக தும்புதாசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜினியா புகையிலையையும் குறிப்பிடலாம். இவ்வகைப் புகையிலை சி. ஏ. தாமுலபயதம், ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க ரகத்தைச் சேர்ந்ததும் தில். 1968-69-ல் கோவை மாவட்டத்தில் 8,000 ஏக்கர் பரப்பளவுக்கும் ல் முனைப்புத் திட்டம் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இது 1969-70-ல் 10,000 ஏக்கராக உயர்த்தப்பட்டது. புது முறையான பயிர் முறைகளைப் பின்பற்றுவதால் ஏற்படும் நலன்களைக் குடியானவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் வகையில், வருங்கிணைந்த கப்புல விளக்கங்களும் தொடர்ந்து நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. 1970-ல் புகையிலை முனைப்புத் திட்டத்தைக் கூடுதலாக, 2,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் விரிவு படுத்தவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. புகையிலைப் பயிர் முறைகளில் முனைப்பு ஏற்பாடுகளை ஒருமுகப்படுத்தியதனால் முனைப்புத் திட்டப் பகுதிகளில், உற்பத்தி அதிகரிப்பு 60 சதவீதத்திற்கு மேல் ஏற்பட்டது.

தும்புதாசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜினியா புகையிலை பயிரிடும் திட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம், ஒசூர் பகுதிகளில் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் ஒரு சிறப்புத் திட்டமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. தும்புதாசியின்றிப் பதப்படுத்திய வர்ஜினியா புகையிலைப்பயிர் ஒசூர் பகுதியில்

[1970 மார்ச் 31]

கணிசமான உற்பத்தியை ஏற்படுத்தியது. இங்கு பயிராகும் புகையிலையின் தரம் மிக உயரிய தரமாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. வர்ஜினியா புகையிலைப் பயிராகும் பரப்பளவு 1970-71-ல் 600 ஏக்கருக்குக் கொண்டு வரவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் புகையிலைக் கிடங்குகள் கட்டுவதற்கு, கிடங்கு ஒன்றுக்கு 1,000 ரூபாயும் கிணறு வெட்டுவதற்கு கிணறு ஒன்றுக்கு 1,250 ரூபாயும், உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. பாசன நீரைச் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தும் நோக்குடன் பாசன நீர்த் தெளிப்புக் கருவிகள் நிறுவ 2,250 ரூபாய் வரை உதவித் தொகை அளிப்பதன் மூலம் ஊக்க மளிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

முந்திரி.

பாலர் ஈட்டித் தரும் இம்மாநிலத்தின் மிக முக்கியமான பயிர் முந்திரி. மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலிருந்து முந்திரி வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ், முந்திரி உற்பத்தியை அதிகரிக்க ஏற்பாடுகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 2,000 என்று இருந்த பேரளவை ரூ. 3,000-த்திற்கு உயர்த்தியும் ஏக்கருக்கு ரூ. 100 என்று இருந்ததை ரூ. 150 ஆக உயர்த்தியும் புதிய முந்திரித் தோட்டங்களை ஏற்படுத்த இத் திட்டத்தின்கீழ் நீண்டகாலக் கடன் வழங்கப்பட்டது. இப்பணித் திட்டத்தின் மூலம் இதுவரை முந்திரிப் பயிரினைத், புதிதாக 7,600 ஏக்கர் வரை கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

முந்திரித் தோட்டங்களில் பெரியாக கட்டில் விளக்க நிலங்கள் 310 அமைக்கவும், ரூ. 3.70 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் சுமார் 7,000 ஏக்கருக்கு மேல் மும்முரசு செடிப் பதார்ப்பு மேற்கொள்ளவுமான மத்திய அரசு பொறுதேற்கும் திட்டங்கள், 1970-71-ல் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. கூட்டுறவுத்துறையின்கீழ், புதுவகையான முந்திரி தரப்படுத்தும் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கும், தரப்படுத்துதல், ஏற்றுமதி, விற்பனை இவற்றை மேம்படுத்துவதற்கும் முந்திரிக் கழகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு ஒன்று அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது.

கோகோ.

கோகோ, பானமாக மட்டுமல்லாமல், உணவாகவும், பயன்படுத்துகிற மிக முக்கிய பொருளாகும். தமிழ்நாட்டில் அதிகளும் குறிப்பாக கீழ் பழனி, ஏர்க்காடு, கலாயான் மலைகள், நீலகிரி போன்ற மலைப் பகுதிகளில் பயிராவதற்குச் சிறந்ததொரு வாய்ப்புள்ளது. கோகோ இம் மாநிலத்தில் பயிரிடப்பட்டு புதுரக பயிராகும். ஆனால், இது மிக முக்கியமான பயிராகும். மேலும், இது மிக உயர்ந்த வகை பருமானாகவும் இருப்பதோடு, செறிவாக அடைந்த மிகச் சிறந்த சத்தாட்டும் வல்லமையும் பெற்றது. எல்லாப் பருவ காலங்களிலும் பயிரிடக்கூடிய பயிராகையால், பெரிய அளவில் பயிரிடுவதற்குக் குடியானவர்கள் உலந்து முயற்சி தேர் கொள்ள சிறிது காலம் பிடிக்கும் நிலவிரியில் கோகோ பயிரிடுவதில் நாம் தொடக்கத்தில் மேற்கொண்ட முயற்சியினால் பிற நாடுகளுக்கு இணையாக உயர்ந்த ரக கோகோ தமிழ் நாட்டில் உற்பத்தி செய்யக்கூடும் என்பது புலனாயிற்று.

கோகோ வெற்றிகரமாக பயிரிடப்படுவது எவ்வாறு என்பதைப் பயிரிடுவோர்க்கு நன்கு விளக்க மங்கலம் கொம்பு, பேச்சிப்பாறை, பாபநாசம் ஆகிய இடங்களில் முன்னோடித் திட்ட கட்டில் விளக்க நிலையங்கள் உள்ளன. 1970-71-ல் ரூ. 80,000 செலவு மதிப்பீட்டில் மங்கலம் கொம்பு பணியாளர் குடியிருப்பு, அலுவலகம் இவற்றுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 31]

சிறு அளவில் இத்தகைய வெற்றி அடைந்ததைக் கொண்டு, பெரிய மலைத்தேரட்ட அளவில், கோகோவைப் பயிரிடுவதற்கு நன மாபெரும் திட்ட மொன்றை தொடங்கவும் இப்பொழுது திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மதுரை மாவட்டத்தில் கெங்குவார் ஓடையில் 2,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு, கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் 1,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு கோகோ பயிரிட தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. முறையே இவற்றுக்கு வேளாண்மை நிதிக்கழகம், வேளாண்மை மறு கடன் உதவிக்கழகம் கடன் உதவி அளிக்கும்

தோட்டக்கலை.

வாழை.

வாழை உற்பத்தி குறிப்பாக, ஏற்றுமதிக்கேற்ற ரகங்களைச் சேர்ந்த வாழை உற்பத்தி 1964-65-ல் முனைப்புத் திட்டம் மூலமாகத் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இதன் உற்பத்தி இப்போது வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு, திருச்சி, கோவை, மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் 1968-69 முடிவில் 17,210 ஏக்கரிலும் 1969-70-ல் 20,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 1970-71-ல் இப்பொழுதுள்ள பணித் திட்டங்கள் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். வாழை பயிராகும் பகுதிகளில், முனைப்பான பயிர் முறைகளைப் பின்பற்றியதன் பலனாக, எல்லா வகையாலும் மேம்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு உற்பத்தி 35 சதவீதம் அதிகரித்துள்ளது. இதன் பலனாக குவியின் அளவும் பெருகியது. தாரின் அளவும், சீப்புக்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துள்ளது. வாழைப் பயிரில் செடிப் பாதுகாப்பின் அவசியத்தை வாழைப் பயிரிடுவோர்கள் பெரிதும் உணர்ந்துள்ளனர். முக்கோண முறையில் கன்று நடுவதாலும், இரு சாரிகளிலும் கன்றுகளை நட்டும் முறையைப் பின்பற்றுவதன் மூலமாகவும் வேளாண்மைப் பொருளாதார முறைகளில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தத்தினால் ஏக்கர் உற்பத்தியின் அளவு 60 முதல் 80 சத வீதமாக அதிகரித்துள்ளது. தூத்துக்குடியைச் சுற்றிலும், உவர்மண் நிலப் பகுதிகளைப் பண்படுத்திப் படிப்படியாக 6,000 ஏக்கர் அளவுக்கு மேல் வாழை பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பற்ற வகையான பழங்கள்.

புதிய பழத் தோட்டங்களை ஏற்படுத்தி பழவகைப் பயிர்த திட்டத்தின்கீழ் பயிர்ப் பகுதியை அதிகரிப்பதன் மூலமாக பழ உற்பத்தித் திட்டம் மூன்றாம் திட்டக் காலத்திலிருந்தே மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இவற்றுக்கு முக்கியமாக நீண்டகாலக் கடன் வழங்கப்பட்டது. 1967-68-ல் 1,698 ஏக்கருக்கும், 1968-69-ல் 1,629 ஏக்கருக்கும் கடன் வழங்கப்பட்டது. 1969-70-ல் திட்ட இலக்கு 1,600 ஏக்கராக இருக்கையில் இதுவரை 840 ஏக்கர் மட்டுமே பயிராகியுள்ளது. 1970-71-ல் சுமார் ரூ. 6 லட்சம் கடன் வழங்குவதன் மூலம் மேலும் 1,600 ஏக்கர் பயிரிடவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பழ உற்பத்தித் திட்டத்தின் சிறப்பான கூறு என்னவெனில், திராட்சை உற்பத்தியைக் கணிசமான அளவுக்கு விரிவுபடுத்துவதேயாகும். தமிழ்நாட்டில் திராட்சைக் கொடிகள் உற்பத்தி ஓர் ஆண்டில் இருமுறை பறிக்கப்பட்டதில் அதிக அளவு 30,000 முதல் 40,000 கிலோ வரையில் கிடைத்துள்ளது. இதன் பலனாக, திராட்சை பயிரிடுவோர் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 25,000 வரையில் பெருந்த வருவாய் ஈட்டியுள்ளனர்.

உருளைக்கிழங்கு.

நமது மாநிலத்தில் உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு 31,000 ஏக்கராகும். இதில் 19,000 ஏக்கர் நிலசிரியிலும், எஞ்சியவை கோடைக் காலலிலும் உள்ளது. உருளைக்கிழங்கு பயிருக்கு ஏற்படக்கூடிய “லேட் பிளைட்” (Late blight) பெண்ணிறப் புழுநோய் போன்ற கடுமையான நோயின் காரணமாக நிலசிரியில் உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. மாற்றிடத்தில் உருளைக்கிழங்கைப் பயிரிடும் நோக்குடன், உருளைக்கிழங்கு வளர்ச்சித் திட்டம் 1965-ல் கோடைக்கால லிலும், 1966-ல் கர்மபுரி மாவட்டம் ஒரூர் பகுதியிலும் கொண்டுவரப் பட்டது. இத்துறை எடுத்துக்கொண்ட தீவிர முயற்சிகளின் பலனாக,

[1970 மார்ச் 31]

கோடைக்கானல் பகுதியில் 2,000 ஏக்கர் கூட இராத உருளைக்கிழங்கு பயிராகும் பரப்பளவு 1968-69-ல் 12,000 ஏக்கராகவும், 1969-70-ல் 13,000 ஏக்கராகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதுவரை முன்னர் எப்போதும் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடப்படாத ஒரூர் பகுதியில் 1968-69-ல் 151 ஏக்கர் ஆகவும், 1969-70-ல் 300 ஏக்கராகவும் பயிரிடப்பட்டது. இப்பகுதியில் உருளைக்கிழங்கு பயிரிடுவோர் பயிரிடுவதில் புதுமையான முறைகளையும், பயிர் நோய் (Late blight) கட்டுப்படுத்த செடி பாதுகாப்பு முறைகளைச் செவ்வையாகப் பயன்படுத்துவதைப்பற்றிப் உணர்ந்து உள்ளனர்.

காய்கறித் தோட்டங்கள்.

இம்மாநிலத்தில் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்க ஒவ்வொரு பயிர் காலத்திலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 குறுகிய காலக் கடன் பெற்று காய்கறி பயிரிடுவதை முனைப்பாகக் காய்கறி பயிரிடுவோர் ஊக்கப்படுத்தப்படுகின்றனர். அவர்களுக்கு மலிவு விலையில் அதிவது பாதி விலையில் விதைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இத்தகைய ஊக்கங்களினால் 1969-70-ல் திட்ட இலக்கு 2,000 ஏக்கராக இருக்க, 2,828 ஏக்கர் கூடுதலாகப் பயிராகியுள்ளது. 1970-71-ல், காய்கறிப் பயிரிள்கீழ் மேலும் 2,500 ஏக்கர் கொண்டு வரவும், திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு முயற்சிகள் எடுத்தக்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும், நாளொன்றுக்குக் காய்கறி செலவாகும் அளவு 6,00 டன் என இருக்கின்ற சென்னை மாநகருக்கு மேலும் 2,00 முதல் 3,00 டன் புதிய காய்கறிகள் தேவைப்படுகிறது. இந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்யும் பொருட்டு, காய்கறித் தோட்டம் வைக்கும் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் மாநிலப் பண்ணைகளில் நேரிசையாகப் பயிர் செய்தல் தனியார் நிலவுடைமைகளில் பயிராகும் காய்கறிகளைச் சேகரித்தல், நியாயமான, மலிவு விலையில் பசுமையான “காய்கறிகளை” விற்பனை செய்தல் ஆகியவை இவ்வாண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டன. இத் திட்டத்தின்கீழ், மண்ணூரில் ஒன்றும், சென்னை அரசினர் எஸ்டேட்டிலும், காய்கறிப் பண்ணைகள் தொடங்கப்பட்டன. நீர் பற்றாக்குறையினால், இவ்விரு பண்ணைகளும் உள்ள காய்கறி பயிராகும் பரப்பு முறையே 7-லிருந்து 3.5 ஏக்கராக குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரு பண்ணைகளும், பசுமையான காய்கறிகளை விற்பனை செய்யும் பணியை ஏற்கச் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்ட சென்னை, காய்கறி பழம் உற்பத்தியாளர் சங்கத்திற்கு, காய்கறிகளை அனுப்பிவைக்கின்றன. இச்சங்கம் சென்னை மாநகரில் காய்கறிப் பயிரிடுவோர்களையும், ஓட்டல்காரர்கள், மாணவ விடுதி நடத்துபவர்கள் போன்ற அதிக அளவு காய்கறிச் செலவு செய்பவர்களையும் பிரதிநிதிகளாகக் கொண்டுள்ளது. இச்சங்கம், சென்னை மாநகரைச் சுற்றியுள்ள பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் (மலைப் பகுதி காய்கறிகளுக்காக) கொடைக்கானல், நீலகிரி போன்ற, சங்கப் பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற இடங்களிலிருந்தும் காய்கறிகளைப் பெற்றுச் சேகரித்து மாநகரில் பரவலாக உள்ள பல்வேறு விற்பனை நிலையங்கள் மூலமாகப் பசுமை காய்கறிகளை விற்பனை செய்கிறது. நியாயமான விலையில் பசுமைக் காய்கறிகளைப் போதுமான அளவுக்கு கிடைக்கச் செய்வதோடு மட்டுமல்லாமல், நாளா வட்டத்தில் காய்கறி செலவிடுவோர் ஆரோக்கியத்தை வளர்க்க உதவுவதாகவும் இந்த ஏற்பாடு அமையும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். இந்த ஏற்பாடு 1—10—69 முதல் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து இச்சங்கம் ரூ. 69,426 மதிப்புள்ள 90 டன் பல்வகையான காய்கறிகளைச் சேகரித்து, இம் மாநகரில் உள்ள மக்களுக்குப் பயன் உள்ள வகையில் விற்பனை செய்தது.

கொய்த மலர்கள் ஏற்றுமதி.

மணம் கமழும் மலர்களும், எழில் கொழிக்கும் வண்ணப் பூக்களும் அந்நிய நாட்டினர்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படுவதால் அவற்றை ஏற்றுமதி செய்வதற்கான வாய்ப்புப் பெருமளவில் உள்ளபோதிலும், தமிழ் நாட்டில் பூந்தோட்டக் கலையில் உரிய கவனம் செலுத்தப்படவில்லை.

1970 மார்ச் 31]

கடந்த ஆண்டில், வாணிக முக்கியத்துவம் பெற்ற மலர்கள் வளர்ச்சி குறித்து ஆராய்ச்சிப் பணியைச் செரிவுபடுத்தும் நோக்குடன் தமிழ்நாட்டில் பூந்தோட்டக் கலைப் பிரிவு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு முன்னோடியாக, வெப்ப நாடுகளில் பயிராகுபவையும், தமிழ்நாட்டில் பாராட்டத்தக்க வகையில் வளர்ந்து வருபவையுமான ரகங்களைச் சேர்ந்த பூக்களைப் பெரு வாரியாக ஏற்றுமதிசெய்யும் திட்டத்திற்கு முன்னோடியாக, பெல்ஜியம் நகரில் ஏப்ரல் 25 முதல் மே 4 வரை நடக்கவிருக்கும் கென்ட் மலர்க் கண்காட்சிக்கு அனுப்பப்படுவதற்காக, ஏற்றுமதி செய்யத்தக்க ரோஜா மலர்களும், பல வண்ணங்களிலுள்ள பூக்களும், முதன் முறையாகச் சோதனை அடிப்படையில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய மலர் களுக்கு மிகுந்த கிராக்கியுள்ளது. ஐரோப்பிய நாடுகளில் இம் மலர் களின் விற்பனைக்கு ஏராளமான வாய்ப்புள்ளது.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சிறந்த ஜாதி ரோஜா மலர்களும், பிற வண்ண மலர்களும் ஏற்றுமதிக்குகந்தவையாகும். இவ்வகைப் பூச்செடிகளைப் பயிரிடப் பூந்தோட்டம் வளர்ப்பவர்களுக்கு உதவும் வகையில் உயர்ந்த வகைப் பூச்செடிகளும், இலவசத் தொழில் நுட்ப ஆலோசனையும் அவர் களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. மலர்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய் வதில் வணிகக் கழகத்தின் உதவியும் பெறப்பட்டுள்ளது.

மலைத்தோட்டச் சிறு பயிர்கள்—ஏலக்காய்.

மங்கலம்கொம்பு, குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் இடத்திற்கு ஒன்றாக உள்ள நாற்றங்கால் வளர்ப்பிடங்களில் தரமான நாற்றுக்களை உற்பத்தி செய்து, வழங்குவதன்மூலம், ஏலக்காய் உற்பத்தி வளர்ச்சி பெரும் பாலும் கவனிக்கப்படுகின்றது. மங்கலம்கொம்பில், ஏலக்காய் வாரியம் தனது சொந்த நாற்று வளர்ப்பிடத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதால், மங்கலம் கொம்பிலுள்ள ஏலக்காய் நாற்று வளர்ப்பிடத்தை 1970-71-ம் ஆண்டில் கொல்லிமலைக்கு மாற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு 1968-69-ம் ஆண்டில் 14,450 நாற்றுக்களை வழங்கியதன்மூலம் 14.50 ஏக்கர் பரப் பளவில் ஏலக்காய் பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டில் 50,000 நாற்று களை வழங்கியதன் மூலம் 50 ஏக்கர் பரப்பளவில் ஏலக்காய் பயிரிடப்பட்டது.

மிளகு.

பயிர் பாதுகாப்புக் கருவிகளை சலுகை விலையில் வழங்குவதுடன் கூட, தரமான, நேயுற்ற மிளகு நாற்றுக்களை உற்பத்தி செய்து அவற்றை 50சத வீத ஈடுசெய் விலையில் வழங்குவதன்மூலம் நமது மாநிலத்தில் மிளகு பயிரிடு வதற்கு ஊக்கமளிக்கப்படுகிறது. நாற்று உற்பத்திக்காகக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பேச்சிப்பாளையில் ஒன்றும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் கூடலூரில் ஒன்றும் ஆக இரண்டு நாற்று வளர்ப்பிடங்கள் செயல்படுகின்றன. 1968-69-ம் ஆண்டில் 16,500 நாற்றுக்கள், 55 தெளிப்பான்களையும் வழங்கியதன்மூலம், 20.50 ஏக்கர் பரப்பளவில் மிளகு பயிரிடப்பட்டது. 1969-70-ம் ஆண்டில் 50 ஏக்கரில் மிளகு பயிரிடப்படும். 40,000 நாற்று களும், 20 தெளிப்பான்களும் வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து செயல்படுத்தவும், பண்ணையர் '1' என்ற மிகுபயன்தரும் மிளகு வகையைக் கொண்டு கட்புல விளக்க நிலங்களை அமைப்பதற்காக மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டமாக மற்றொரு திட்டத்தை மேற் கொள்ளவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மிளகாய்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 2:00 லட்சம் ஏக்கரில் மிளகாய் பயிரிடப்படுகிறது. ஏராளமான அளவு மிளகாய் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றது. மத்திய அரசு ஆதரவு தரும் திட்டமாக திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் 10,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் மிளகாய் பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றுடன் கூட, மேம்பட்ட வகையான K-1 மிளகாயை உற்பத்தி செய்து வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 31]

மஞ்சள்.

தமிழ்நாட்டில் சுமார் 16,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் மஞ்சள் பயிரிடப் படுகின்றது. இது கோயம்புத்தூரில் மட்டும் பெருவாரியாக, 11,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடப்படுகின்றது. மும்முரமாகப் பயிரிடுவதன்மூலம் மஞ்சள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஈரோடு வட்டத்தில் 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் மஞ்சள் பயிரிடுவதுகுறித்து முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு.

இம்மாநிலம் முழுவதும் பரவலாக, 10,570 ஏக்கர் பரப்பளவில் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடப்படுகின்றது. துணை உணவுப் பொருளின் உற்பத்தியைப் பெருக்கும் நடவடிக்கையாக, திருநெல்வேலி, திருச்சி மாவட்டங்களில் 1,600 ஏக்கரில் சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு பயிரிடும் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. சர்க்கரை வள்ளிக்கிழங்கு மொத்த உற்பத்தியை 70,000 டன்களாக அதிகரிப்பதே இதன் முக்கிய நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின்கீழ் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 என்ற வீதத்தில் ரூ. 1,000 என்ற பேரளவுக்கு உட்பட்டுக் குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்கப் படுகின்றன. வட ஆற்காடு, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் கூடுதலாக 2,400 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத் திட்டத்தை விரிவுபடுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

பாக்கு.

நீலகிரியில் உள்ள கூடலூர், கல்லூர், மதுரை மாவட்டத்தில் பெரிய குளம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் உள்ள ஐந்து நாற்று வளர்ப்பிடங்களில் தரமான கழுமூக் கணறுகளை உற்பத்தி செய்து, வழங்கும் திட்டம் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகின்றது. மூன்றாவது திட்டத்தில் இந்த நாற்று வளர்ப்பிடங்களிலிருந்து 2,84 லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கப் பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கப்பட்டன. 1969-70-ம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுகள் வழங்கவேண்டும் என்பது குறிக்கோள் அளவாக இருக்க, இதுவரையில் 74,000 நாற்றுகள் வழங்கப் பட்டுள்ளன. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் ஒரு லட்சம் நாற்றுகளை வழங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. உரிய காலத்தில் பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுவதற்காக, 1968-69-ல் 20 தெளிப்பான்கள் வழங்கப்பட்டன. 1969-70, 1970-71-ம் ஆண்டுகளில், ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் 20 தெளிப்பான்கள் பாதி விவசாயி வழங்கப்படும்.

கிறு பாசனம் வேளாண்மைப் பொறியியல் நடவடிக்கைகள்.

தண்ணீரை நன்கு பயன்படுத்துவதன்மூலமும், இறைவைப் பாசன வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதன்மூலமும் மிசுபயன் தரும் பயிர்வகைத் திட்டம், உர வகைகளை அதிக அளவில் பயன்படுத்தும் திட்டம் ஆகிய உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். எனவே, தனியார் குழாய்க் கிணறுகள், துளைக் கிணறுகள், வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் ஆகியவற்றை வெட்டுவதற்கும், அரசு குழாய்க் கிணறுகள் அல்லது ஊருணிகளை அமைப்பதற்கும் நான்காவது திட்டம் வகை செய்கிறது. இத்திட்டங்களுக்கு கடன் வழங்கும் பொறுப்பு, நில வள வங்கிகள், வணிக வங்கிகள் முதலிய கடன் வழங்கு நிறுவனங்களிடம் மாற்றப்பட்டுள்ள போதிலும், குழாய்க் கிணறுகளை அமைப்பதற்கு அல்லது துளைக் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்குத் தேவையான இயந்திரங்களையும் ரூ. 150 முதல் 500 வரையில் உள்ள வீதங்களிலோ, செலவில் 10 சத வீதமோ, இவற்றில் எது குறைவோ, அத்தொகையை உதவித் தொகையாக அரசு அளிக்கிறது. ஊருணியிலிருந்து நீர் இறைக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு, தற்போது வேளாண்மைப் பொறியியல் துறையிடம் உள்ளது. இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை, மாவட்ட

1970 மார்ச் 31]

ஆட்சித் தலைவர்களின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மாற்றுவதுகுறித்து அரசு ஆலோசித்துள்ளது. இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் இம்மாநிலத்தில் நிலவிய வறட்சி நிலைமையில் காரணமாக கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பணிகள் விவரத்து நிறைவேற்றப்பட்டன. 1968-69-ம் ஆண்டில் 854 கிணற்றுப் பணிகள் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1969-ம் ஆண்டு டிசம்பர் இறுதி வரை 1,050 கிணறுகள் இத்தறையில் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. வேளாண்மை மறு கடன் கழகத்தின் உதவியுடன், தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் சிறு பாசனத்திட்டங்களை மும்முரமாக நிறைவேற்றுவதற்காக விரிவான திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

நிலங்களைப் பண்படுத்துதல், சமன்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளுக்காக உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு அளிக்கும் பொருட்டு, 130 சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்களும், 69 சக்கர வகை டிராக்டர்களும் துறையிடம் உள்ளன. ரஷ்யாவிலிருந்து ஒன்பது டிராக்டர்கள், அமெரிக்காவிலிருந்து 31 சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்கள், பெங்களூரிலுள்ள பாரத் எர்த் மூவர்ட்ஸ் லிமிடெட்டிடமிருந்து இரண்டு சங்கிலி சக்கர டிராக்டர்கள், ஆறு கணர டிராக்டர்கள், ஆகியவை துறையிலுள்ள டிராக்டர்களுடன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கும், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்கும், இத்தறையிடம் 97 லிசைத் துளையிடு கருவிகள், 315 கையினால் துளையிடு கருவிகள், 107 R. B. கருவிகள் ஆகியவை உள்ளன. கோயம்புத்தூர், சேலம், தென் ஆர்க்காடில் இடத்திற்கு ஒன்றாக மூன்று வெடி மருந்துக் கிள்களுகளை துறை ஏற்படுத்தியுள்ளது. குடியானவர்களுக்குத் தேவையான வெடி மருந்துகள் கிடைப்பதற்காக இந்த ஆண்டில் மேலும் மூன்று வெடி மருந்துக் கிள்குகள் அமைக்கப்படும். வேளாண்மை இயந்திரங்களைச் செப்பனிடுவதற்காக (கோயம்புத்தூர், திருவாரூர், சென்னை ஆகிய இடங்களில்) மூன்று பணிக்களிகள் செயல்படுகின்றன. திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒன்று, வேலூரில் ஒன்று, மதுரையில் ஒன்று ஆக மூன்று பணிக்களிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒப்பனிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பணிக்களரி கட்டும் பணி நடந்து வருகின்றது. செப்பனிட கருவிகளுடன்கூடிய இரண்டு வலம் வரும் வண்டிகள் விரைவில் விடப்படும். தருமபுரி மாவட்டத்திற்குத் தனியான வேளாண்மைப் பொறியியல் உட்கோட்டம் ஒன்று ஏற்படுத்த ஒப்பனிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது விரைவில் செயல்படத் தொடங்கும். தமிழ்நாடு உற்பத்தி வளமன்றம், துறையின் வேளாண்மைப் பொறியியல் பிரிவுகுறித்து நன்கு ஆய்வு செய்த பிறகு, அதன் நடவடிக்கைகள் எவ்வாறு மேம்படுத்தப்படலாம் என்பது பற்றிய ஆய்வு அறிக்கையை இப்பொழுது அளித்துள்ளது. இந்த அறிக்கை அரசின் ஆலோசனையில் உள்ளது. பொறியியல் பிரிவின் சில நடவடிக்கைகளை வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்பது, மன்றத்தின் முக்கியமான பரிவுரைகளில் ஒன்றாகும்.

டிராக்டர்கள், விசையேற்றங்கள் முதலிய பண்ணை யந்திரங்கள் வாங்குவதற்கு உதவி நிதி வழங்கி உதவ இம்மாநிலத்தில் உள்ள மற்றொரு நிறுவனம், வேளாண்மைத் தொழில் கழகமாகும். இக்கழகத்தின் அனுமதிக்கப்பட்டு லாபத்தனம் முழுவதையும், மத்திய, மாநில அரசுகள் அளித்துள்ளன. வருங்காலத்தில் இக்கழகம் தனது நடவடிக்கைகளைப் பல்கூறுக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

விதைகள்.

வேளாண்மையில், விதைத்தாள் மிகவும் முக்கியமானது. உரம் அதிக அளவு பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும், தரமற்ற விதைகள் நடப்பட்டால், உற்பத்தியைப் பெருக்க நாம் படும் பாடு முழுவதும் விழுவதே கிடைத்த நீராகும்.

அடிப்படையான விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக 1969-70-ம் ஆண்டில் 62 அரசு விதைப் பண்ணைகளை அரசு பேணி வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு பண்ணையும் செயல்படுவதுகுறித்து ஒவ்வொரு அரசு ஆண்டிலும் அரசு விரிவாக அறிக்கை வெளியிடுகின்றது. போதிய ஆதாயமின்றி செயல்பட்டுவந்த பண்ணைகளும், மேம்படுத்த இயலாத பண்ணைகளும் மூடப்பட்டு

[1970 மார்ச் 31]

விட்டன. பண்ணைகள் செயல்படுவதை மேம்படுத்துவதற்காக மேற்கொள்ளப் பட்ட பல்வேறு நடவடிக்கைகளின் பலனாக கடந்த சில ஆண்டுகளில் அந்தப் பண்ணைகள் மிகுந்த ஆதாயம் காட்டியுள்ளன. 1966-67, 1967-68, 1968-69-ம் ஆண்டுகளில் கிடைத்த மொத்த ஆதாயம் முறையே 1.64 லட்சம், 2.39 லட்சம், 7.61 லட்சமாகும்.

இதுவரையில் மூல விதைகளை உற்பத்தி செய்யும் பொருட்டு மாநில விதைப் பண்ணைகளைப் பேணி வந்தது தவிர அரசு இரண்டாம் நிலை விதைகளைத்தான், வாங்கி வழங்கி வந்துள்ளது. எனவே தனியாரால் குடியானவர்களுக்கு விற்கப்பட்ட விதைகளின் தரம்குறித்து அரசு மாநில அளவில் மேற்பார்வை அதிகாரம் எதையும் தன்னகத்தே வைத்திருக்க வில்லை. ஆயினும், 1966-ம் ஆண்டு விதைகள் சட்டம், 1969-ம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 1-ம் தேதி அன்று செயலுக்கு வந்ததால், இம் மாநிலத்தில் வழங்கப்படும் விதைகளின் தரத்தைக் கண்காணிப்பது அரசுக்கு இயன்றுள்ளது. வரையறுக்கப்பட்டுள்ள தரத்தில் உள்ள விதைகள் மட்டுமே இந்தச் சட்டத்தின்கீழ், உழவர்களுக்கு விற்கப்படலாம். தரமற்ற விதைகளை விற்பவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டதற்கவர்களாவர். தரமற்ற விதை உற்பத்தியாளர் போட்டியிட்டதால், தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்துவந்த தனி நபர்கள் இதுவரையில் தங்களுடைய தரவிதை விற்பனையில் ஆதாயம் கிட்டாது தவித்தனர். தரமான விதைகளையும் தரமற்ற விதைகளையும் பகுத்துணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் தரமான விதைகளுக்குச் சான்றளிப்பதற்கு திட்டம் எதுவும் இதுவரை இராமலிருந்ததே இதன் காரணமாகும். அத்தகைய உற்பத்தியாளர்கள் தங்களுடைய விதைகளுக்கு ஆதாயமான விலை பெறுவதற்கு இந்த விதைச் சட்டம் உதவிபுரியும். விதை வணிகத்தில் ஏராளமான தனியார் முனைவர்கள் தற்போது ஈடுபடுவர் என்று அரசு நம்புகிறது.

விதைகளுக்குச் சான்றளிக்கும் பணி இதுவரை தாமாகவே முன்வந்து செய்யும் அடிப்படையில், முறையின் மரபுப்படி தேசிய விதைகள் கழகத் தினால் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளது. இந்தப் பணி, தற்போது விதைச் சட்டத்தின் கீழ் அரசினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதைச் சான்றிதழ் நிறுவனத்தால் மேற்கொள்ளப்படும். வேளாண்மைத் துறையினால் சான்றளிக்கப்பட்ட விதைகள், தூய்மைக்கும், தரத்திற்கும், உற்பத்தி வளத்திற்கும் உத்தரவாதம் பெற்றவையாகும். விதைகள் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதால் விதைப் பரிசோதனைகுறித்த பணி அதிகரித்துள்ளது. கோயம்புத்தூரில் உள்ள விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 10,000 முதல் 12,000 மாதிரிகளைப் பரிசோதிக்கும் திறனுடையதாகும். 8,000 மாதிரிகளைப் பரிசோதிக்கும் அளவில் பணிச் சுமை உடனடியாக அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதால் மதுரையில் 1970-71-ம் ஆண்டில் கூடுதலாக ஆய்வுக் கூடம் ஒன்று திறக்கப்படும்.

விதை உற்பத்தி குறித்த 1970-71-ம் ஆண்டுக்கான அரசுத் திட்டத்தில் தஞ்சாவூர் மாவட்டம் சாக்கோட்டையில் நெல் விதை பக்குவப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்துவதும் குடுமியாமலையில் உள்ள மாநில வேளாண்மைப் பண்ணையில் சிறுதானிய விதை பக்குவப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்று ஏற்படுத்துவதும் அடங்கும். விதைகள் இயந்திர முறையில் பக்குவப்படுத்தப்படுவதால் விதைகள் வீணாவது தடுக்கப்படுவதுடன், ஈரம், உற்பத்திவளம், தரம், கொடா தன்மை ஆகியவை மேம்படுகின்றன. நெல்லைப் பொறுத்தவரையில், திருவாரூரில், கூட்டுறவுத் துறையில் ஒரு பிரிவு செயலாற்றுகின்றது. இந்தப் பிரிவு, உழவர்களுக்கு வழங்குவதற்காக, இரண்டாம் நிலை விதைகளைப் பக்குவப்படுத்துகின்றது. சாக்கோட்டையில் நிறுவ எண்ணியுள்ள பிரிவு, அரசின்கீழ் பணிபுரியும். இது தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டம், சிதம்பரம் வட்டத்திலும் உள்ள மாநில விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் (சுமார் 2,000 டன்கள்) மூல விதைகளைப் பக்குவப்படுத்தும். சிறு தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில், நவலாக்கில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணையில், அரசு அதிகாரத்தின்கீழ் விதை பக்குவப்

1970 மார்ச் 31]

படுத்தும் சிறிய பிரிவு ஒன்று உள்ளது. குடுமியாமலையில் உள்ள அரசு விதைப் பண்ணையில், 450 ஏக்கர் பெரும்பரப்பளவில் சிறு தானியம் பயிரிடப்படுகின்றது. இந்த பரப்பளவு அடுத்த சில ஆண்டுகளில் அதிகரிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எனவே 1970-71-ம் ஆண்டில் சிறுதானிய விதை பக்குவப்படுத்தும் பிரிவு ஒன்றை குடுமியாமலையில் நிறுவக் கருதப்பட்டுள்ளது. மறைந்த மேன்மைதங்கிய முதல் அமைச்சரின் நன் முயற்சிகளால்தான் இப்பண்ணை மாநில அரசின் ஆளுகையில் கொண்டுவரப்பட்டு, இயந்திரங்களமைந்த பெரிய பண்ணையாக வளர்ந்துள்ளது. இந்த உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில், குடுமியாமலையில் உள்ள அரசு வேளாண்மைப் பண்ணைக்கு “அண்ணா பண்ணை” என்று பெயரிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இரசாயன உரங்கள்.

ஆதாயமளிக்கத் தக்க வகையில் பயிர்கள் விளைவிப்பதற்கு இரசாயன உரங்கள் இன்றியமையாதனவாகும். மிகு பயன்தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயலுக்குக் கொண்டுவந்த பிறகு, உரங்கள் குறித்த முக்கியத்துவம் பன்மடங்கு அதிகரித்துள்ளது.

1968-69-ம் ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டுகளில் உரங்கள் கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடு இருந்து வந்தது. 1968-69-ல் நிலைமை ஓரளவு மனநிறைவு அளிக்கத்தக்கதாய் இருந்தது. நமது வேளாண்மைச் செயல் திட்டங்கள் எவற்றிற்கும் இரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதில் எந்தத் தட்டுப்பாடும் இல்லை. உள்நாட்டு உரத்தயாரிப்பாளர்கள், 1969-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி முதல் தங்களது உற்பத்தி முழுவதையும் வெளிச் சந்தையில் விற்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளனர். நவரைத் திட்டத்தின் தேவைகள், குறிப்பாக, வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில், அரசால் ஆய்வு செய்யப்பட்டன. மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து 79,000 டன் யூரியா ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-ம் ஆண்டில் உரங்கள் கிடைப்பதில் இடர்ப்பாடு இருக்குமென்று தோன்றவில்லை. 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான இம்மாநில உரத் தேவைகள் 1.75 லட்சம் டன் நைட்ரஜன் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்பகுதியிலுள்ள உற்பத்தியாளர்கள் தங்களது உற்பத்தியிலிருந்து 85,000 டன் வழங்க உறுதி அளித்துள்ளனர். எஞ்சியத் தேவைகளைச் சமாளிக்கவும் அடுத்த ஆண்டு இறுதியில் முடை இருப்பிற்காகவும் மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து பழக்கத்தில் மிகுதியாக உள்ள யூரியா அல்லது அம்மோனியம் சல்பேட்டு வகைகள் வடிவில் 86,000 டன் ஒதுக்குமாறு வேண்டப்பட்டுள்ளது.

இம் மாநிலத்தில் பல்வேறு கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், தனி வணிகர்களும் உரம் வழங்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சில்லரை இருபது நிலையங்களின் எண்ணிக்கை 12,000 மாக உயர்ந்துள்ளது. இதன் வாயிலாக இம்மாநிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் உள்ள உழவர்கள் எளிதில் உரங்களை வாங்கிப் பயன்படுத்த வசதி ஏற்பட்டது.

உர வழங்கல் நிலையம் மேம்பட்டதன் விளைவாக, உழவர்கள் செலுத்த வேண்டிய விலை நியாயமானதுதானா என்பது குறித்து அரசு நாட்டம் செலுத்துகிறது. உரங்களின் விலை அதிகரிப்பதால் வேளாண்மை உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்று இந்த அரசின் கவலை இந்திய அரசுக்குப் பல தடவைகளில் தெரிவிக்கப்பட்டது. சார்புகளின் பல அனுப்பியும் கூட, இந்திய அரசு, தனது 1969-70 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உரங்கள்மீது அதிகரித்த ஆயத் தீர்வையை விதித்து, அதன் விளைவாக, மத்திய உரத் தொகுப்பு ஏற்பாடுகளின்கீழ் வழங்கப்படும் பெரும்பாலான உரங்களின் விலைகளை, 1969-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதி முதல் அத் தேதிக்கு முன்பிருந்த இருப்புகளின்கீழ்மீதும் கூட சுமார் 10 சதவீதம் உயர்த்தியது. எனினும், இந்த அரசு தன்னிடம் உள்ள இருப்புகளுக்காக இந்த விலை உயர்வைச் செயலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. உண்மையாகக் கூறின் பழைய உர இருப்புகளைப் பழைய விலையிலேயே விற்பனை மாநிலம் தழும்புநாடு ஒன்றுதான். எல்லா வகை உரங்களும் 1969-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு முந்திய விலைகளில் 1969-ம் வருடம் நவம்பர்

[1970 மார்ச் 31]

மாதம் 30-ம் தேதிவரை வழங்கப்பட்டன. டை-அம்மோனியம் பாஸ்பேட்டு, பொட்டாஷ் மிபூரியேட், என்.பி.கே. காம்ப்ளக்ஸ் (இலவ யாவும் யூர்யா அல்லது அம்மோனியம் சல்பேட்டு போன்று விரைவில் விற்பனையாகும் உரங்கள் அல்ல) போன்ற உர வகைகளுக்கு இச்சலுகை 1969-ம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 30-ம் தேதிக்கு பிறகு 1970-ம் வருடம் மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதிவரை நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சலுகை விலை, எதிர்பார்த்ததுபோல, உழவர்கள் உரங்களை வாங்குவதற்கு ஊக்கமூட்டுவதாக இருந்தது. உரங்கள் வாங்கப்பட்டதுகுறித்த ஆய்வரையைப் பார்த்தால் முந்திய ஆண்டுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில், ஏற்பட்டுள்ள அதிகரிப்பு, 1966-67-ல் 17 சதவீதமாகவும், 1967-68-ல் 13 சதவீதமாகவும், 1968-69-ல் 18 சதவீதமாகவும், 1969-70-ல் 25 சதவீதமாகவும் இருந்தது. மெட்ரிக் டன் அளவில் விற்பனை செய்யப்பட்ட அளவு, 1966-67-ல் 85,000 டன்னிலிருந்து 1969-70-ல் 1,36,000 டன்கை உயர்ந்தது.

உரங்களை வாங்கும் அளவு அதிகரித்த போதிலும், பல உழவர்கள் பரிவுரை செய்யப்பட்ட உரவகைகளை அல்லது பரிவுரை செய்யப்பட்ட அளவிற்கு உரங்களை பயன்படுத்தாமல், தங்களுக்கு விருப்பமான வெவ்வேறு வகை உரங்களையும், உரங்களைக் குறைவான அளவிலும் பயன்படுத்திப் பெரும் அளவுக்கு விளைச்சல் கிட்டும் என்று நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். சில உழவர்கள் பரிவுரை செய்யப்பட்ட அளவைக் காட்டிலும் 40 சதவீதம் குறைவான அளவைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். வேறு சில உழவர்கள் பாஸ்பேட்டு, பொட்டாஷ் பாஸ்பேட்டு அல்லது பொட்டாஷ் உரத்தைப் பயன்படுத்தும் முறையை இன்னும் மேற்கொள்ளாமல் நைட்ரஜன் உரமே போதுமென்று இருக்கின்றனர். உரிய காலத்தில் போதிய அளவுக்கு உரங்கள் கிடைப்பதற்கு வகை செய்யப்படுவதன்மூலம், 1970-71-ம் ஆண்டில் உழவர்கள் உரப்பரிவுரைகளைச் சரிவரவும், முழுமையுமாகவும் மேற்கொள்ள அவர்களைத் தூண்டுவதில் நாடும் செலுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்கள் பயிரிடப்படும் பகுதிகளில் இதுகுறித்து ஒரு சிறப்பு இயக்கம் தொடங்கப்படும். 1969-70 ஆண்டுகளுக்கான இலக்கங்களுக்கு 25 சதவீதம் அதிகமான உரங்கள் பயன்படுத்தப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இரகையன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதன்மூலம், 1970-71-ல் 5.25 லட்சம் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி கிட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மண்வளப் பரிசோதனையும் மண்வள வரைபடம் தயாரித்தலும்.

தேவையான எல்லா உர வகைகளும் போதிய அளவுக்கு உரிய காலத்தில் வழங்கப்பட்டாலும், நமது உழவர்களுக்குத் தங்களுது நிலங்களுக்கும் பயிர்களுக்கும் தேவையான சத்து எது என்பதை நிச்சயித்தறியும் தொழில் நுட்ப உத்தி தெரியாமல் உள்ளது. மேலும், அந்தச் சத்துக்களை வழங்குகிற உரங்கள் எந்த வகையில் கலக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் அறிய வழி எதுமில்லாமல் உள்ளன. எனவே, நமது உழவர்கள் உரங்களைத் திறம்படவும், சீரான முறையிலும் பயன்படுத்துவதை அதிகரிப்பதற்கு, மண்வளப் பரிசோதனை இன்றியமையாததாகிறது. இம்மாநிலத்தில் மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடங்கள் 7 ஏற்கனவே செயல்பட்டு வருகின்றன. கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், வட ஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு, செங்கற்பட்டு, திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் மாவட்டத்துக்கு ஒன்றாக அவை இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டம் ஆடுதுறையில் உள்ள ஆய்வுக்கூடம் ஆண்டொன்றுக்கு 48,000 மண் மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது. ஏனைய ஆய்வுக்கூடங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஆண்டுக்கு 15,000 மாதிரிகளைப் பகுப்பாய்வு செய்யும். மேலும், ஒரு ஆய்வுக் கூடம் சேலம் மாவட்டத்திலும் மற்றொன்று இந்திய-ஜெர்மனிய நீலகிரி மேம்பாட்டுச் செயல் திட்டத்தின்கீழ் நீலகிரியிலும் விரைவில் நிறுவப்படும். 1970-71-ல் இராமநாதபுரத்தில் ஒன்றும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் மற்றொன்றும் ஆக இரண்டு பதிய ஆய்வு கூடங்கள் நிறுவப்படும். வலம்வரும் மூன்று மண்வள ஆய்வுக் கூடங்களை இம்மாநிலத்தில் நிறுவுவதற்குத் தேவையான வண்டிகளும் பிற சாதனங்

1970 மார்ச் 31]

களும் இந்திய அரசிடமிருந்து பெறப்படும் என்றும், மாநில அரசு எதிர் பார்க்கிறது. கோயம்புத்தூர், தஞ்சாவூர், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் செயல்படுகிற நிலையான ஆய்வுக்கூடங்களுடன் இந்த வலம்வரும் ஆய்வுக் கூடங்கள் இணைக்கப்படும். உழவர் ஒருவரின் பண்ணைக்காகத் தனிப்பட்ட மண்வளப் பரிசோதனையின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட பரிவுரைகள் கிடைக்காவிட்டாலும், ஒவ்வொரு உழவரும் நல்ல பயிர் விளைச்சலைப் பெறுவதற்கென, தனது பகுதிக்குப் பொதுவாகத் தகுதியாயுள்ள ஏதாவதொரு உர முறையை மேற்கொள்ள இயல வேண்டும். இந்த நோக்கத்துடன் வேளாண்மைத் துறை மண்வள வரைபடத் திட்டமொன்றை மேற்கொண்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ் எந்த அளவுக்கு மும்முரமாகவும் விரிவாகவும் மண்வள ஆய்வு செய்ய இயலுமோ அந்த அளவுக்கு மண்வள ஆய்வு செய்யத் துறை திட்டமிட்டுள்ளது. அதன்படி, தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஐந்து ஏக்கருக்கு ஒரு மாதிரி என்ற வீதத்திலும், ஏனைய மாவட்டங்களில் ஒவ்வொரு 25 ஏக்கருக்கும் ஒரு மாதிரி என்ற வீதத்திலும் மண்வள ஆய்வு நடத்தப்படுகிறது. 1971-ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் இப்பணி முடிவுறுவதுடன், தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் ஒரு மண்வள வரைபடம் கிடைக்கும்.

பயிர் பாதுகாப்பு.

மிது பயன்தரும் தானிய ரகங்கள் திட்டம், நவரை முனைப்புத் திட்டம், வேர்க்கடலை, பருத்தி போன்ற ஏற்றுமதிக்குரிய வாணிகப் பயிர்கள் குறித்த முனைப்புத் திட்டங்கள் போன்ற பல ஆர்வமிக்க பணித் திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாகப் பயிர் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை அதிகரிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளையும் பயன்படுத்துவதன்மூலம் தங்களது பயிர்களைப் பாதுகாப்பதில் உழவர்கள் அதிக ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கியுள்ளனர். இதனால் தரையில் இருந்துகொண்டே மருந்து தெளிக்கும் முறை அதிகரித்துள்ளது. வேர்க்கடலை, பருத்தி, நெல் போன்ற பயிர்கள் மீது கடந்த சில ஆண்டுகளில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளித்ததால் நல்ல பலன்கள் கிட்டியுள்ளன. நடப்பு நிதியாண்டில், இதுவரை 1.87 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கப்பட்டது. அடுத்த ஆண்டில் சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும் பணியை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்படுகிறது. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி-ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் பயிர் பாதுகாப்புத் துறையில் தொடங்கத் திட்டமிட்டுள்ள எம்.எஸ்.வி. பாடமுறைக்கு இணைப்பாக விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிக்கும் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றைத் துவக்குவது குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது. 1970-71 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் இதற்கென ரூ. 100 அடையாள நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. பயிர் பாதுகாப்பு இரசாயன மருந்துகள் இதுவரையில் துறையிலிருந்து 70 சதவீதச் சலுகை விலையில் வழங்கப்பட்டு வந்தன. உழவர்கள் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளைப் பயன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்துள்ளதாலும் விமானக் கட்டணங்கள் குறித்து 50 சதவீத உதவித் தொகையை இந்திய அரசு வழங்காததாலும் அடுத்த நிதி ஆண்டு முதற்கொண்டு, பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் குறித்த சலுகையை சீறுத்திவிடுவதெனக் கருதப்படுகிறது. புன்செய் முனைப்புத் திட்டப்பகுதிகள் எவற்றில் இந்திய அரசு உதவித் தொகை குறித்த செலவைத் தொடர்ந்து ஈடுசெய்கிறதோ அத்தகைய பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களால் ஏற்கப்பட சலுகை வீதங்களில் பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் வழங்கப்படும். 1969-70-ல் 1,589 தூவு கருவிகள் வாங்கப்பட்டன. மேலும் 1970-71-ல் 500 விசைத்தூவு கருவிகளை வாங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தரமான இரசாயன மருந்துகள் சந்தைக்கு வருவதை முறைப்படுத்தும் பொருட்டும், உழவர்களுக்குத் தரமான பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டும், கோவை, கோவில்பட்டி, ஆடுதுறை ஆகிய இடங்களில் பூச்சிக் கொல்லி மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடங்கள் மூன்று ஏற்கனவே உள்ளன. மேலும், ஒரு ஆய்வுக்கூடம் காஞ்சிபுரத்தில் விரைவிலேயே செயல்படத் தொடங்கும். மதுரையில் மற்றொரு ஆய்வுக்கூடத்தைத் தொடங்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

[1970 மார்ச் 31]

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம்.

உயர்ந்த மண்வள நிலைமைகளின்கீழ்ப் பயிரிடத் தக்க மிகு பயன் தரும் புதிய தானிய ரகப் பயிர்கள் பயிரிடும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தக் கொண்டுவந்ததனால், சிறிய அளவினாலான பயிர் நோய்கள் பெரிய அளவினாலான நோய்களாகப் பல்கிப் பெருக வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது என்பதை இந்திய அரசு உணர்ந்துள்ளது. அதே போல் பல்பயிர் முறை மூன்றாம் பயிர் நோய்கள் பெருக வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்துள்ளன. எனவே, மிகு பயன் தரும் தானிய ரகங்களை விளைவிப்பதற்குத் தேவையான வசதிகள் செய்வதற்கும் அதிக அளவு முதலீட்டை முன்னிட்டுப் பயிர் நோய் ஆய்வுப் பணியை மேற்கொள்வது மிகவும் அவசியமாயுள்ளது. இச்சிக்கலை குறித்து ஆய்வு செய்ய இந்திய அரசு ஆய்வுக் குழு ஒன்றை நியமித்தது. வேளாண்மை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டம் செயலில் உள்ள மாவட்டங்கள் சிலவற்றில் முன்மொடி அடிப்படையில் பயிர் நோய் ஆய்வுத் திட்டம் ஒன்றைத் துவக்கலாம் என்று அக்குழு கருத்துத் தெரிவித்துள்ளது. வேளாண்மை மேம்பாட்டு மும்முரத் திட்டம் செயலில் உள்ள தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் இப்பணித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதென முடிவு செய்யப் பட்டுள்ளது.

பயிர்நோய் ஏற்பட்டுள்ளது குறித்து தொடக்கத்திலேயே தகவல் கொடுப்பது இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். அப்போதுதான் பயிர்ப்பாதுகாப்பு ஆதாரங்களை முறையாக உரிய காலத்தில் மேம்படுத்துவது இயலும். அத்துடன் பயிர் நோய் கண்டுள்ளது குறித்து வானொலிமூலம் உழவர்களுக்கு அறிவித்து அவர்களை எச்சரிக்கையாக இருக்குமாறு அறிவுறுத்துவது இயலும்.

பயிர் நோய்களின் நிலைகள், அவை பரவியுள்ள இடங்கள் குறித்து ஆராய்ச்சி நிலையங்களுக்குத் தகவல் அளிப்பதும் அப்போது சாத்தியமாகும். முதற்கண் தடுவையாறு, திருவிடைமருதூர் வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் பயிர்ப்பாதுகாப்புச் சிறப்பு வல்லுநர், இக்காரியத் திற்கென சிறப்பாகப் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ள தற்போதைய பணியாளர்களுடன் இப்பணி குறித்து பொதுவான மேற்பார்வை அதிகாரம் வகித்து வருகிறார்.

போலியர் தூவு கருவி.

யூரியாச் சத்தைமட்டும் கொண்டு இலகனீயீது தெளிப்பதால் ஏற்படும் விளைவையும், யூரியாச் சத்துடன் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும் தெளிப்பதனால் ஏற்படும் விளைவையும் மதிப்பிட்டறியும் பொருட்டு, காஞ்சிபுரம் கோட்டத்தில் ஐ.ஆர். 8 நெல் பயிரிடப்பட்டுள்ள நிலங்களில் விமானத்தின் துணை கொண்டு, நூறு ஏக்கர் பரப்பில், யூரியாவைத் தெளித்து இல வயிழிச் சத்துட்டம் தருதலுக்கும் மற்றொரு நூறு ஏக்கர் பரப்பில் யூரியாவும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்தும் கலந்த கலவையைத் தெளித்து இல வயிழிச் சத்துட்டம் தருதலுக்கும் உரிய கட்டில் விளக்கங்களை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இந்தச் சோதனைகள் பயனுடையவை என்று மெய்ப்பிக்கப்பட்டால் இப்பணித் திட்டம் நடப்பு ஆண்டில் அதிகப் பரப்பளவுக்கு விரிவுபடுத்தப்படும்.

கடன் வசதி.

மும்முர உரமிதல் பணித் திட்டங்களுக்கான கடன்கள்.

வேளாண்மையில் புதுமைப் புதுத்தலுக்கும் உற்பத்தியை அதிகரிக்கச் செய்தலுக்கும், உழவர்களுக்குப் போதிய நிதி வசதி செய்து தரப்பட வேண்டியதன் இன்றியமையாமை உணரப்பட்டுள்ளது. அரசே நேரடியாக உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்கி வந்துள்ள இன்றியமையாப் பணித் திட்டங்களில் ஒன்று மும்முர உரமிதல் பணித் திட்டமாகும். இப்பணித் திட்டத்தின்கீழ் உழவர்கள் தம் பயிருக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட இரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்த உதவும்பொருட்டு 1968-69-ல் ரூ. 300 லட்சம் வழங்கப்பட்டது; 1970-71-ஆம் ஆண்டில் இதற்கான கூடுதல் ஒதுக்கீடு ரூ. 626 லட்சம் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

1970 மார்ச் 31]

இரசாயன உரத் தக்காவிக் கடன் வழங்கும் பொருட்டு மத்திய அரசு எல்லா மாநில அரசுகளுக்கும் மத்திய உரத் தொகுப்பிலிருந்து அந்தந்த மாநிலங்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள உரங்களின் தொகை மதிப்பில் 1/6 பங்கு அளவுக்கு குறுகிய காலக் கடனாக வழங்கி வந்துள்ளது. இந்திய அரசு, அண்மையில் உர விற்பனைக்கும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும், விதைகளையும், வாங்குவதற்கும், மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு கொடுத்துவந்துள்ள கடனுதவியையும் கடன் வசதிகளையும் நிறுத்திவிடக் கூடுமென நம் மாநில அரசுக்குத் தெரிவித்துள்ளது. நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட வணிக வங்கிகள் கிராமப்புறங்களில் போதுமான கிளைகளைத் தோற்றுவித்து உழவர்களது உற்பத்திக் கடன் வசதித் தேவைகளை நிறைவேற்றும் நிலை அடையும் வரையில் மாநிலங்களுக்கு அளித்துவரும் கடனுதவிகளைத் தொடர்ந்து விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசை வலியுறுத்த இவ்வரசு கருதுகிறது.

நிறுவனக் கடன் வழங்கு ஏற்பாடு.

வணிக வங்கிகளும் வேளாண்மை நிதி உதவியும்.

கடந்த சில காலமாக வேளாண்மைக் கடன் வசதிகளைப் படிப்படியாக நிறுவன வாயிலாக அளித்தல்குறித்து வலியுறுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வாறு வலியுறுத்தப்படுவதன் நோக்கம் முதலாவதாக உழவர்கள் தமக்கு வேண்டிய கடன் தொகைகளைப் பெறுவதற்காகக் கடன் வழங்கும் நிறுவன அமைப்புகளை அணுகுமாறு அவர்களைப் பழக்குவதும், அதன் மூலமாக மாநில அரசுகளின் நிதி நிலை வழி வகைகளில் உள்ள சுலமையைக் குறைப்பதுமாகும். வளர்ந்து வரும் வேளாண்மைக் கடன் தேவையை நிறைவுசெய்ய முயற்சி செய்யக்கூடிய கடன் வழங்கு நிறுவன அமைப்புகள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், வணிக வங்கிகள், மாநில அரசு ஆகிய முன்று நிறுவனங்கள்தான். மாநில அரசு இதுகுறித்து அதிகமாக ஏதும் செய்யும் நிலையில் இல்லை. எனவே, இவ் வகையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் வணிக வங்கிகளுக்கும் மிகுந்த பொறுப்பு ஏற்படுகிறது. இந்தப் புதிய முயற்சியில் வணிக வங்கிகளின் பங்கு, அண்மைக் காலம் வரையில் குறிப்பிடத்தக்கதாக இல்லை. எனினும், இந்திய அரசு மேற்கொண்ட சமூகக் கட்டுப்பாடு ஏற்பாடுகளின் பலனாகவும், பெரிய வங்கிகள் தொடர்ந்து நாட்டுடமையாக்கப்பட்டதாலும் வணிக வங்கிகள் மிகத் தாராளமாக வேளாண்மைக் கடன் வழங்க முன்வந்துள்ளன. வேளாண்மைக் கடன் அளிப்பதில் வணிக வங்கிகளுக்கு உள்ள தாராள மனப்போக்கை சாதகமாகக் கொள்ளும்பொருட்டு, முற்றிலும் புதிய துறையாகிய பண்ணை நிதி வழங்கும் திட்டத்தில் வணிக வங்கிகள் இறங்க, வணிக வங்கிகளுக்குச் சிறப்பான வகையில் ஊக்கமளிப்பது அவசியம் என்று தமிழ்நாடு அரசு கருதியது.

அதன்படி வேளாண்மைக் கடன் வழங்கும் துறையில் வணிக வங்கிகள் சிறப்பாகச் செயலாற்ற, பல ஏற்பாடுகளை அரசு மேற்கொண்டது.

சொத்துரிமைப் பத்திரங்களை மட்டும் வைப்பீடு செய்வதன் மூலம் இணை மதிப்பு அடைமான வசதிகளை பிரிவுபடுத்தப்பட்டதாகச் சொத்து மாற்றச் சட்டத்தின் 58 (f) பிரிவின் கீழ் பல நகரங்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. தற்போது, மாநிலத்தில் உள்ள எல்லா மாவட்டத் தலைமை யிடங்களும், சில முக்கிய நகரங்களும் இப்பிரிவின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் நமது மாநிலத்தில் 15 நகரங்களுக்கு இப்போது இவ்வசதி கிடைத்திருக்கிறது. இப்பிரிவின் கீழ் ஒரு நகரம்கூட அறிவிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற அஸ்ஸாம், பீகார், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களுடன் இதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் வேண்டும். அரசு மேற்கொண்டுள்ள இந் நடவடிக்கையால் ஆவணப் பதிவுக் கட்டணத்தில் ஓரளவு வரவாய் இழப்பு ஏற்படவே செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை; ஆயினும், முக்கியம் அளிக்கப்படவேண்டிய துறைகளுக்குப் போதுமான வங்கிக் கடன் வசதிகள் பெருகுவதால் இந்த இழப்பு ஈடு செய்யப்படும் என்று நம்பப்படுகிறது.

[1970 மார்ச் 31]

வில்லங்கச் சான்றுகளுக்குத் தேடுகூலி, ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம் ஆகியவற்றில் கீழ்க்கண்ட சலுகைகளை வேளாண்மைக் காரியங்களுக்கான வங்கிக் கடன்களுக்கு சாதகமாக அரசு விரிவுபடுத்தியுள்ளது. இச்சலுகைகள் கூட்டுறவுகளுக்கு அளிக்கப்படும் சலுகைகளுக்கு இணையானது.

ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம்.—ரூ. 5,000 வரைக்குமான கடன் தொகைக்கு அரைக் கட்டணமும், ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்ட கடன் தொகைக்கு முழுக் கட்டணமும் வசூலிக்கப்படும். கடன் தொகை எவ்வளவாக இருப்பினும், அரிசனங்களுக்கு ஆவணப் பதிவுக் கட்டணம் ஏதும் இல்லை.

வில்லங்கச் சான்றிதழ் தேடுகூலி.—ரூ. 5,000 வரையிலான கடன் தொகைக்குத் தேடுகூலி கிடையாது. ரூ. 5,000-க்கு மேற்பட்ட கடன் தொகைக்கு முழுக் கட்டணம் வசூலிக்கப்படும். கடன் தொகை எவ்வளவாக இருப்பினும், அரிசனங்களுக்கு தேடுகூலி ஏதாவும் வசூலிக்கப்படமாட்டாது.

வாணிக வங்கிகளால் அளிக்கப்படும் வேளாண்மைக் கடன்களுக்கு முத்திரைத் தாள் கட்டணத்திலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பது குறித்து இவ்வரசு மும்முரமாகப் பரிசீலித்து வருகிறது. தமிழ்நாடு வேளாண்மைக் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தையும், தமிழ்நாடு வட்டிக்குக் கடன் கொடுப்போர் சட்டத்தையும் திருத்தி, மேற்கூறிய சட்டங்களின் கீழ் உள்ள விதித் துறைகளிலிருந்து வங்கிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிப்பது குறித்தும் இவ்வரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

வேளாண்மைக் கடன்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் திட்டம் ஒன்றைக் கொண்டுவர அரசு முன்வந்துள்ளது. இத்திட்டம் கன்னியாகுமரி, நல்கிரி மாவட்டங்களைத் தவிர்த்து, இம்மாநிலத்தின் எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்பட்டு வருகிறது. இம்மாநிலத்தில் இந்த உத்தரவாதத் திட்டத்தின்கீழ் 11 பெரிய வணிக வங்கிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ், வணிக வங்கிகள் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள், விசையேற்றங்கள், எண்ணெய்ப் பொறிகள், உழவு கருவிகள் முதலிய வேளாண்மை யந்திரங்களை வாங்குவதற்கு 5 ஆண்டுகால கடன்கள் வழங்குகின்றன. வருவாய்த் துறை, மற்றும் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகள் கடன் வாங்குவோருள் நல்ல நிலையில் இருப்போரைத் தெரிந்தெடுத்து அவர்களிடமிருந்து மனுக்களைப் பெற்று, ஆய்வு செய்து வணிக வங்கிகளுக்குப் பரிந்துரைப்புகின்றனர். பிறகு அவற்றை வங்கிகள் பரிசீலித்து தகுந்த மனுதாரர்களுக்குக் கடன்களை வழங்குகின்றனர். தகுதியில்லாதவையென்று தெரியவரும் மனுக்களைத் தள்ளிவிடுவதற்கு வங்கிகளுக்கு உரிமை உண்டு. வங்கிகள் தம்மிடம் அரசு அதிகாரிகள் பரிந்துரை செய்து அனுப்பிய மனுக்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டாயம் ஏதுமில்லை. வங்கிகள் அளிக்கும் கடன்களுக்கு 100 சதவிகிதம் மாநில அரசு கடன் உத்தரவாதம் அளித்துள்ளது.

அரசிடமிருந்து கடன் உத்தரவாதம் ஏதுமின்றியேகூட, சில திட்டங்கள் வணிக வங்கிகளால் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. அரசின் முழு நிர்வாக உதவியும் அவற்றுக்கு உண்டு என்பதில் ஐயமில்லை.

வேளாண்மைக் கடனுதவிக் கழகம் வங்கிகளின் கூட்டமைப்பாகும். இந் நிறுவனம் தமிழ்நாட்டில் கீழ்க்கண்டுள்ள இரண்டு திட்டங்களை முறையே ரூ. 109 லட்சம், ரூ. 443 லட்சம் செலவு மதிப்பீட்டில் நிறைவேற்ற கடன் வசதியை விரிவுபடுத்துவதற்கு முன் வந்துள்ளது:—

(1) திருநெல்வேலி மாவட்டம், திருச்செந்தூர் வட்டத்தில் உள்ள மணற்பாங்கான நிலங்களில் சிமிட்டிக் கற்கலவைத் தள அமைப்பு மூலம் நெல் சாகுபடிச் செய்யும் திட்டம்,

(2) தூத்துக்குடியிலும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள இடங்களில் உள்ள உவர் மண் நிலங்களை மேம்படுத்தி வாழைச் சாகுபடி செய்யும் திட்டம். இவ்விரு திட்டங்களுக்கும் வேளாண்மைக் கடனுதவிக் கழக நிறுவனம் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இவை விரைவிலேயே நிறைவேற்றுவதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1970 மார்ச் 31]

சிறப்பு வேளாண்மை மறு கடனுதவி கழகத்தின் வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டங்கள்.

மாநிலத்தில் வேளாண்மை வளர்ச்சியை விரைவுபடுத்துவதற்காக ரூ. 72 கோடி செலவில் திட்ட அறிக்கையொன்று, வேளாண்மை மறு கடனுதவிக் கழகத்திற்கும் இந்திய அரசிற்கும் மாநில அரசால் பணிநிதனுப்பப்பட்டுள்ளது. பிற திட்டங்களோடு ஏறத்தாழ ரூ. 1,240 லட்சம் மொத்தச் செலவிற்கான இயந்திர முறையில் பண்ணைப் பயிரிடும் திட்டம், நிலம் பண்படுத்தும் திட்டம் ஆகிய திட்டங்களும் இத் திட்ட அறிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இயந்திரப் பண்ணைத் திட்டம் மூன்று ஆண்டுகால அளவில் கீழ்க்காணும் 12 மாவட்டங்களுக்கு 3,000 டிராக்டர்களை பிரித்துக்கொடுக்கும் நோக்கமுடையது:—

- (1) செங்கற்பட்டு.
- (2) தென் ஆர்க்காடு.
- (3) தஞ்சாவூர்.
- (4) திருச்சிராப்பள்ளி.
- (5) மதுரை.
- (6) இராமநாதபுரம்.
- (7) திருநெல்வேலி.
- (8) கன்னியாகுமரி.
- (9) சேலம்.
- (10) தர்மபுரி.
- (11) வட ஆர்க்காடு.
- (12) கோயம்புத்தூர்.

இத் திட்டத்தால் பயன்பெறும் பரப்பளவு 60,000 ஏக்கராகும். இன்றியமையாத இணைப்புகளுடன் ஒவ்வொரு டிராக்டருக்கும் செலவு தோராயமாக ரூ. 35,000 ஆகும். எனவே இத்திட்டத்தின் மொத்த மூலதனச் செலவு ரூ. 1050 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. திட்டத்தில் பங்கேற்றுக் கொண்டுள்ள உழவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் டிராக்டரும், துணைக் கருவிகளும் வாங்குவதற்காக, வேளாண்மை மறு கடனுதவிக் கழகத்திடமிருந்து மறு கடன் உதவி பெறுகின்ற நில வள வங்கிகள் ரூ.35,000 கடன் வழங்குகிறது. இயந்திரப் பண்ணைத் திட்டம் தற்போதுள்ள பண்ணை பயிர் முறைகளுக்கு உறுதுணையானதாகவே இருக்கிறது. இத் திட்டம் பயிர் உற்பத்தி முறையை மாற்றுவதன் வாயிலாகவும் பயிர் வேலைகள் உரிய காலத்தில் நடைபெற வகை செய்வதன் மூலமாகவும் செலவில் சிக்கனத்தையும் அதிக விலைச்சலையும், உழவர்களுக்கு அதிக ஆதாயத் தையும் தருகின்றது.

நிலத்தை பண்படுத்தும் திட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டிலும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் பரம்பிக்குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 75,000 ஏக்கர் நிலத்தைப் பயன்படுத்த நிதி உதவும் திட்டமொன்று வேளாண்மை மறு கடனுதவிக் கழகத்தின் உதவியுடன் மாநில நில வள வங்கியால் மேற்கொள்ளப்பட்டு அண்மையில் நிறைவேற்றி முடிக்கப்பட்டுள்ளது. முதற் கட்டத்தில் 85,000 ஏக்கர் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திட்டப் பகுதியில் நீர்ப்பாசனத்தை விரிவு படுத்துவதன் ரூ. 190 லட்சம் செலவில், 32,000 ஏக்கரைப் பயன்படுத்துவதற்கு நிதி உதவ வகை செய்கின்ற திட்டத்தின் இரண்டாம் சட்டத்தை திட்ட அறிக்கையில் சேர்ப்பதற்குக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் உள்ள பொன்னாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் ஆகிய வட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படவிருக்கின்றது. நிலம் பண்படுத்தப்படுவதன்

[1970 மார்ச் 31]

பலகை, நில விளைச்சலில் குறிப்பிடத்தக்க மாறுதல் ஏற்படும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நல்ல விளைச்சலின் பயனாகச் சாகுபடியாளர் நல்ல ஆதாயம் பெறுவார். மேலும், இந்த வளர்ச்சி நிலையானதாகவும், நிலத்தின் மதிப்பும் உயரும். நிறைவேற்றக் கருதியுள்ள இத் திட்டத்தால், நீர்ப்பாசன வசதிகளைக் காலதாமதமின்றிப் பயன்படுத்தி பரம்பிக் குளம்-ஆழியாறு திட்டத்தில் உள்ள ஆயக்கட்டுகளை உடனடியாகப் பண்படுத்த முடியும்; அப்பகுதியில் உள்ள உழவர்களின் வேளாண்மை வருமானமும், உணவு உற்பத்தியும் பெருகும்.

வேளாண்மைக் கல்வி.

நம் நாட்டில் தற்பொழுது எட்டு வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்கள் உள்ளன. வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகங்களினால் அடைந்து வரும் நன்மைகள் பலப்பல. சிறப்புச்சட்டம் ஒன்றின்கீழ், ஏற்படுத்தப்பட்ட தன்னாட்சி நிறுவனத்திடம், வேளாண்மை ஆராய்ச்சி, கல்வி, நேரிடைப் பயிற்சி ஆகிய வற்றை ஒப்படைப்பதன் மூலம், கல்வி ஆராய்ச்சிப் பணிகளைச் சிவப்பு நாடா முறை பாதிப்பதாகச் சொல்லும் புகார்கள் குறையலாம். வேளாண்மைக் கல்வித் துறையில், வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் சுதந்திரமாகச் செயல்படும். அரசின் நிதிவாயில்கள் குறைவாக இருப்பதனால், அரசு நடத்தும் வேளாண்மை நிறுவனங்களுக்கு வகை செய்யப்படும் நிதிகளும் வழக்கமாகவே குறைவாக உள்ளது. வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை அமைக்கும்போது வேளாண்மை வளர்ச்சியில் ஆர்வங்கொண்டுள்ள தனியார் அமைப்புகளிடமிருந்து பல்கலைக் கழகம் நிதி உதவி பெறலாம். எனவே கோயம்புத்தூரில் தற்பொழுது நிலவும் வசதிகளையும் இது குறித்து ஏற்கெனவே உருவாக்கியுள்ள உறுதியான எண்ணத்தையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு, அங்கே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்றை அமைப்பதென கொள்கை முடிவொன்றை அரசு அண்மையில் எடுத்ததுள்ளது. இத்திட்டத்திற்காக ஐந்து ஆண்டுக் காலத்தில் இந்திய அரசின் மூலமாக ரூ. 2 கோடி கிடைக்கக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கான ஆக்கத் திட்டங்கள் முனைப்பாகத் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன; பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கு முன்னே, சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்படும்.

கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்பிற்கான கூடுதல் வசதிகளுக்கு வகை செய்வதைக் கருத்திற்கொண்டு, கீழ்க் காணும் புதிய பணித் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவது குறித்து பரிசீலிக்கப்படுகிறது:—

(1) கலப்பின முறையில் பயிர் வளர்ப்பு—மரபியல் துறையின் ஆய்வுப் பணியை விரிவுபடுத்துதலும் பரவலாக்குதலும்;

(2) மண்வள அறிவியற் துறையில் உள்ள வேளாண்மை குறித்த உயிர் வேதியல் பிரிவை நிறுவுதல்;

(3) வேளாண்மைப் பொருளாதார இயலில் பட்ட மேற்படிப்பை கூடுதலாகத் தொடங்குதல்;

(4) பட்ட மேற்படிப்பிற்காக வேளாண்மைப் புள்ளி விவர இயலில் விரிவுரையாளர்களை நியமித்தல்;

(5) நுண்ம உயிரியல் ஆய்வுத் - துறையையும் (Microbiology), நுண்ணுயிரியல் ஆய்வுத் துறையையும் (Bacteriology Unit) ஏற்படுத்தல்;

(6) வேளாண்மை எம். எஸ். சி. பட்டம் பெறுதற்கு பயிர்ப் பாதுகாப் பியலில் மேநிலைப் பயிற்சி (Advanced Course);

(7) எம்.எஸ்.சி. பட்டம் பெறுதற்கு பண்ணையில் இயந்திர முறையில் பயிரிடும் பயிற்சி வகுப்பைத் தொடங்குதல்;

(8) மண்வள அறிவியல் துறையில் ஆய்வு முறைகளை விரிவுபடுத்துதலும் பரவலாக்குதலும்.

1970 மார்ச் 31]

மேற்சொன்ன பணித் திட்டங்கள், மத்திய அரசுப் பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், இத் திட்டங்களை நிறைவேற்று வதற்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சி மன்றத்திடமிருந்து அனுமதி பெற அரசு ஏற்பாடு செய்து வருகிறது. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி—ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடன், நிலையான செடி உற் கூறியல் பிரிவு (Plant Physiology) ஒன்றை இணைக்க வேண்டுமென்றும் 1970-71-இல் திட்டமிடப்பட்டது; மேற் சொன்ன நிறுவனத்தில், கதிரியக்க மரபுவழிப் பண்பியல் (Radiation genetics) ஆராய்ச்சி பிரிவு ஒன்றை நிறுவுவதற்கு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நிதி ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

ஆராய்ச்சி

புதிய வகைகள்.

சென்ற ஆண்டில் ஆடுதுறை 27, ஐ. ஆர். 5, ஐ. ஆர். 8 போன்ற நெல் ரகங்கள் நல்ல விளைச்சலைத் தந்தது பற்றி முன்னமே குறிப்பிடப்பட்டது. குறிப்பாக ஐ. ஆர். 8 பயிரிடப்படும் நல்ல, 1967-68-இல் 0.12 லட்சமாக இருந்தது, 1968-69-இல் 1.32 லட்சம் ஏக்கராகவும் 1969-70-இல் 7.66 லட்சம் ஏக்கராகவும் விரிவடைவது உயர்ந்தது பற்றி ஆர்வத்தோடு குறிப்பிடுகையில், ஐ. ஆர். 8, ஏற்கெனவே நன்கு தெரிந்தள்ள நல்ல விளைச்சல் தரும் எனைய நெல் ரகங்கள் இவற்றை மட்டுமே பரப்புவதுடன் இத்துறை வாளா இருக்கவில்லை. கோயம்புத்தூர் வேளாண்மைக் கல்லூரி ஆராய்ச்சி நிறுவனமும், அதனுடன் இணைந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்களும், நல்ல தரமான புத்தம் புதிய நெல் ரகங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் தொடர்ந்து பட்டு வருகின்றது. “கருண்” என்ற தரப்படுத்திய ரகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது, ஐ. ஆர். 8, ஆடுதுறை 27 ஆகிய இரண்டின் கலப்பினமாகும். சிறிய குண்டு தானிய வகையாக இது உழைவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. இந்த வகை நெல், நீர் நிரம்பியுள்ளபோதும் தலை சாயாத தன்மையையும், சமையலுக்கு உகந்ததாயும் உள்ளது. ஆடுதுறை 27 நெல் வகையின் விளைச்சல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,824 கிலோ கிராம் என்றிருக்க, இந்த வகையின் விளைச்சலோ ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 2,223 கிலோ கிராம் ஆகும். நல்ல தரம் வாய்ந்த அரிசி கொண்ட ஐ. ஆர். 20, கொள்ளை தோயை எதிரிக்கும் ஆற்றல் கொண்ட ஐ. ஆர். 28, தண்ணீரில் தலை சாயாத தன்மையையும் மிக விளைச்சல் நல்கும் எனைய சில நெல் வகைகள் முதலியன குறித்து இத் துறை சோதனை நடத்திக் கொண்டு வருகின்றது. மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்கள், நல்ல தானியத் தரும், கொள்ளை தோயை எதிரிக்கும் ஆற்றலும் கொண்டுள்ள இரண்டு நெல் வகைகளின் கலப்பின விதைகளை விலைபென்ஸ் நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்தார். இவை குறித்தும் சோதனைகள் மேற் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நெல் குறித்து மட்டுமே ஆராய்ச்சி நடத்தப்படவில்லை. பருப்புத் தானியங்களினின்று வரும் நச்சு நோய்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்காக, ரு. 2.32 லட்சம் செலவில், தமிழ் நாட்டில் மூன்றாண்டுக் கால அளவிற்கான திட்டமொன்றை, அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இதற்கான செலவில் பாதியை பி.எல். 480 நிதிகளின் மீது, இந்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்கின்றது. சோளம், கேழ்வரகு, வரகு, மொச்சை, அவரை, எள், ஆமணக்கு, பேய் எள், நிலக்கடலை, சாம்ப் பூசனி, பறங்கிக்காய் ஆகியவற்றில் புதிய ரகங்கள் விரைவிலேயே வெளி யிடப்படும். வானம் பார்த்த கருமணற் பகுதிகளில், “லட்சுமி” என்ற பருத்தி ரகத்துக்குப் பதிலாக, “பாரதி” என்ற தரமான புதிய பருத்தி ரகம் பயிரிடப்படுவதற்கு ஆயத்தமாகவுள்ளது. “லட்சுமி” ரகப் பருத்தி விளைச்சலைவிட, இந்தப் புதிய ரகம் 49 சத வீதம் அதிகமான விளைச்சலைத் தரும். இம் மாநிலத்தில் உள்ள மண் வகைகள், பருவ காலங்கள், எனைய நிலைமைகள் ஆகியவற்றிற்கேற்ப புதிய ரகங்களை மேம்படுத்துவதில், வேளாண்மைத் துறையின் பங்கு கணிசமானது என்பதை மறுப்பதற் கில்லை.

[1970 மார்ச் 31]

உழவர்களுக்குப் பயிற்சி

வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கென உதவ திறை மேற் கொண்டுள்ள மகத்தான திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமானால், ஏராளமான உழவர்களை இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பங்குகொள்ளச் செய்ய வேண்டும். தற்போதைய ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டறிந்த முறைகளை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதோடு புதிய உத்திகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான அறிவைப் பெறுவதில் அவர்களுக்குப் பயிற்சியும் அளிக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பவானிகாசர், ஆடுதுறை, ராணப்பேட்டைக்கு அருகில் சத்திய விஜயநகரம் ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்றாக, உழவர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்கும் மூன்று நிலையங்கள், மத்திய அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் இத் துறையினால் நடத்தப்படுகின்றன. அதுபோன்ற மற்றொரு நிலையம் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கோவில்பட்டியில் திறப்பதற்கு அண்மையில் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1970-71-இல் நமது மாநிலத்தில் கூடுதல் நிலையங்களைத் திறப்பதற்கான செயற்குறிப்புகள் இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்படும்.

பல்பயிர் கட்டில் விளக்கம்—தேசிய கட்டில் விளக்கம்

மேம்பாடான முறைகளில் பயிரிடுவது குறித்து உழவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் நோக்கத்தின், உழவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்களில் 1968-69-ஆம் ஆண்டு முதல் பல்பயிர் கட்டில் விளக்கப் பண்ணைகளை அமைக்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. நல்ல மண்வளத்தாலும் நிலையானபாசன வசதிடிலும் உள்ள 5 ஏக்கர் நிலங்களில் இப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இத் திட்டத்தின்கீழ் வரும் பயிர்கள் நெல், கோதுமை, சோளம், மக்காச்சோளம், காராமணிப் பருப்பு வகை, வேர்க்கடலை, பருத்தி, கரும்பு ஆகியவையேயாகும். எந்த மாவட்டங்களிலும் வட்டாரங்களிலும் விற்பனையாகக்கூடிய உணவு தானியங்கள் மிகுதியாக உற்பத்திச் செய்யப்பட்டு மிகுபயன் தரும் பயிர் வகைகள் திட்டம் செயல்படுத்தப்படுகிறதோ அத்தகைய மாவட்டங்களில் இருந்தும் வட்டாரங்களிலிருந்தும் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கான வட்டாரங்கள் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றன. 1968-69-இல், மத்திய அரசின் 50 சத வீத உதவியோடு 250 கட்டில் விளக்கங்கள் நடத்தப்பட்டன. செலவின் எஞ்சிய பகுதியை உழவர்கள் ஏற்றனர். 1969-70 முதல் இத் திட்டம், மாநிலத் திட்டத்தில் ஒன்றாகக் கருதப்பட்டு பயனடைந்த உழவர்களிடமிருந்து அத் திட்டத்திற்கான செலவின் 50 சத வீதத்தைப் பெறுவதன்மூலம் 110 கட்டில் விளக்கங்கள் நடத்தப் பெற்றன. 1970-71-இல் இதுபோன்ற கட்டில் விளக்கங்கள் மதுரை, திருச்சி மாவட்டங்களில், ரூ. 1.54 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் நடத்தப்படும். தேசிய கட்டில் விளக்கங்களை நடத்துவதற்கான திட்டத்தின்கீழ், 1966-67-ஆம் ஆண்டில் 121 கட்டில் விளக்கங்களும், 1967-68-இல் 65 கட்டில் விளக்கங்களும், 1968-69-இல் 65 கட்டில் விளக்கங்களும் நடைபெற்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் பல்பயிர் முறை அடங்குவதுடன், பயிர் மாற்று முறையில் முக்கிய உணவுப் பயிர்களை விளைவிப்பது குறித்தும் வலியுறுத்தப்படும். இதற்கான செலவு முழுவதையும் இந்திய அரசே ஏற்றது. 1970-71-இல், மிகுபயன் தரும் பயிர் வகைகளையும், முனைப்புப் பயிர் முறைகளையும் பயன்படுத்துவதன் மூலம், பல்பயிர் முறை அடங்குவது மேற்கொண்டு தேசிய கட்டில் விளக்கத்தை நடத்துவதற்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்றுக்கு திட்ட ஆணைக்குழு இசைவளித்துள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், இம் மாநிலத்தில் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மூன்று இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பணியாற்றுவதற்கென வேளாண்மைப் பொறியியல் ஆகியவை குறித்த நான்கு வல்லுநர்களை வேளாண்மைப் பொறியியல் மதிப்பீட்டுச் செலவு சுமார் ரூ. 4 லட்சமாகும். வேளாண்மைத் துறை இயக்குநரின் செயற்குறிப்புகள் அரசினால் தீவிரமாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1970 மார்ச் 31]

விற்பனை வசதி

உணவு தானியங்கள், வணிகப் பயிர் ஆகியவற்றை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதுடன், உணவு தானிய உற்பத்தியை முறைப்படுத்துவது, வாங்குவது, விற்பது ஆகியவற்றிற்கு வசதியாக சந்தைகள் நிறுவ வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். சிறந்த முறையில் விற்பனை செய்வதற்கான வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், தயிப்போர் கொடுக்கிற விலையிலிருந்து தகுந்த பங்கை உற்பத்தியாளர், பெறுவது இயலும் பொருட்டும், முறைப்படுத்தப்பட்ட ஒன்பது சந்தைக் குழுக்கள் இதுவரை அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக் குழுக்கள் 100-க்கு மேற்பட்ட முறைப்படுத்தப்பட்ட சந்தைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன. 1970-71-இல் கூடுதலாக இவை போன்ற சந்தைகள் ஏற்படுத்தப்படும். உழவர்களின் வருமானத்தை அதிகரிக்கும் நோக்கத்துடனும், தங்களது உற்பத்திப் பொருள்களின் தரத்தை மேம்படுத்த அவர்களைத் தூண்டும் நோக்கத்துடனும், 10 தரம் பிரிக்கும் நிலையங்கள் இதுவரை நிறுவப்பட்டுள்ளன. அடுத்த ஆண்டில் மேற்கொண்டும் 10 நிலையங்களை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1969-70 வரை, நெய், எண்ணெய் ஆகியவற்றைச் சோதனை செய்வதற்காகவும், அவற்றில் கலப்படம் செய்யப்படுவதைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் அவற்றின் தரத்தைச் சோதிப்பதற்காகவும், இம் மாநிலத்தில் 10 தரம் பிரிக்கும் ஆய்வுக் கூடங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. அடுத்த நிதி ஆண்டில், வேலூரில் அது போன்ற மற்றொரு ஆய்வுக்கூடம் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. திருப்பூர், ராஜபாளையம், பொள்ளாச்சி ஆகிய இடங்களிலுள்ள கப்பாஸ் பஞ்சு தரம் பிரிக்கும் நிலையங்கள் மூன்றும், விற்பனைக்கென கொண்டுவரப்படும் கப்பாஸ் பஞ்சை மதிப்பிடுவதிலும் அவைகளது தரத்தைக் கண்டறிவதிலும் பயனுள்ள வகையில் பணியாற்றி வந்துள்ளன. அடுத்த ஆண்டில், பூக்லிப்டஸ் எண்ணெய், ஜெரானியம் எண்ணெய், தேன் ஆகியவற்றைத் தரம் பிரிப்பதற்கென உதகமண்டலத்தில் ஓர் ஆய்வுக்கூடம் நிறுவவும் அரசு கருதியுள்ளது.

மைசூர், பஞ்சாப் மாநிலங்களில் செயல்படும் விற்பனை வசதி வாரியம் போல தமிழ்நாட்டிலும் அலுவலர்களையும், அலுவலர் சார்பற்ற உறுப்பினர்களையும் கொண்ட ஒரு விற்பனை வசதி வேளாண்மை வாரியம் அமைப்பது குறித்து தமிழ்நாடு அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. அந்த வாரியம் தலைமை வாரியமாக பல வேளாண்மை விற்பனைக் குழுக்களின் வேலைகளை ஒருமுகப் படுத்தவும் விற்பனையில் கூடிய மட்டும் ஒரே நிலையான தரத்தைக் காக்கவும் செயல்படும்.

வேளாண்மைக் கிடங்குகளை மேற்கொண்டு நிறுவுதல்

மும்முரப் பயிர்ச் சாகுபடி முறைகளைப் பின்பற்றுவதற்குத் தேவையான விதைகள், பயிர் பாதுகாப்புக்கான இரசாயன மருந்துகள், மேம்பாட்டைத் தூண்டித் தரும் முதலியன போன்ற தேவையான பொருள்களைச் சேமித்து வைக்கவும், அவற்றைப் பகிர்ந்தளிக்கவும், தற்போது ஒரு வேளாண்மைக் கிடங்கு மட்டுமேயுள்ள வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் மேற்கொண்டும் ஒரு வேளாண்மைக் கிடங்கு இருப்பது அவசியமெனக் கருதப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில், படிப்படியாக, ஆண்டொன்றுக்கு 50 கிடங்குகள் அமைப்பது என்ற வீதத்தில் 250 வேளாண்மைத் துணைக் கிடங்குகள் துவக்கப்பட வேண்டி வரலாமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது காரியத்திற்காக, திட்டத்தில் ரூ. 31.50 லட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், கடந்த ஆண்டில் 50 துணைக் கிடங்குகள் துவக்கப்பட வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டது. மேற்கொண்டும் 50 துணைக்கிடங்குகள் ரூ. 10 லட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில் 1970-71-இல் துவக்கப்படும்.